

עֲזְרֵי יַמְעַם ה' עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר תִּיקוּנֵי זוֹהַר

- מְנַקֵּד -

- דַּף הַיּוֹמֵי -

שְׁחַבֵּר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבִּין שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זִיע"א
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מְחוּלָק ל- 29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְת רִיחַ כָּלֵל - לְקִירֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוּנֵי זוֹהַר

בְּכ - 20 דִּקּוֹת בְּלִבְד

בְּדִקּוֹת סִפּוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תַּשַּׁע"א ל"פ"ק

◆ קוֹנְטְרָס מְסַפֵּר 12 ◆

הטיבה ה' לטובים

תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים

יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה גחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים
בהריות השלימות, אכ"ר.

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

בְּפֶתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנִים שְׂאֲבִינוּ לְכָבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהֵא נְהָגוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, סְפָרֵי תְקוּוֹנֵי הַזְהַר ב־ 29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְּקוֹת, וְכַשְׁמַחְלָקִים ל־ 29 אָנְשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ בְּכ־ 20 דְּקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זְהַר, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמִיד מִצְטָרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנַחֲשֵׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאֵלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה. וְכָךְ כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְּגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בַּחֲנָם סֵט פְּזוּה, וַיַּחְלֵק ל־ 29 אָנְשִׁים שְׂיַלְמָדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכָךְ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא שְׁבָנוּ יְגַדֵּל לְאֵילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנָס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיַגְמְרוּ יַחַד 29 אָנְשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדַאֵי יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחְתָּן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוּשָׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּגְמְרוּ 29 אָנְשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוּשָׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִּיט לְעֵלוּי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוּצָה לְלִמּוּד זְהַר, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחְלֵק ל־ 29 אָנְשִׁים שְׂיַגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר, וּבְדַאֵי יְהִיָּה עָלוּי גְדוֹל לְנִשְׁמַתָּם. - וְכָל בֵּית מִדְרָשׁ שְׂרוּצִים לְגַמְרָא אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכּוּ לְקַרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה, וַיִּזְכּוּ שְׂרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי בְּעֶצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוֹת לְמַעְלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמְצֵם עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְדָּם זֹכֶה. - נִתַּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחִלּוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפָּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפְרָה הַזְהַר הַקְדוּשָׁה לְעֵלוּי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְתַקּוּן נְשִׁמַתָּם וְלַהֲעֵלוֹתָם לְמִקּוּמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדַאֵי הוּא רַבִּי שְׂמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחִק", שְׂבִזְכוֹת שְׁלוֹמִידִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זְכוֹתוֹ יְגוּ עָלֵינוּ אָמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצָרָה לְנוּ. - תַּבַּת "וּרְפָאֵתִיו" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמִנְיָן שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי (703), כִּי בְזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכַּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רַאשֵׁי תַבּוֹת רַשְׁבֵּי, שְׂהָעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנִי וְגַשְׂמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאֵלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס פְּמָה שְׂרוּצָה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוּצָה, וְכָל הַמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים זְכוֹתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגַדֵּל פַּח זְכוֹת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרִאוֹת מִיּוֹצֵאֵי חִלְצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהוֹרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבְד לְיוֹצְרָנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֻדָּנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהַאי סְפָר הַזְהַר, יְפָקוֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אָמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועי' בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזוהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיד, און דו קענסט מיד" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזוהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכנ לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר וראוד". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דוד אר"ץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועי' נענו)

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג) ... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום לימודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים (האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרוותיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות חבירים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (ד' י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. וכזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה ש'היה ה'וא - ראשי תבות משה - ש'היה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משה ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוזד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מוזדים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבנתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למוזדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

לְאִתְּכֵלְלָא) בְּשִׁכְנֵתָא, צְרִיכִין לְמִיָּהֵב לָהּ דוֹרוֹנָא, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (דברים טו טו) וְלֹא יִרְאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם, וְצָרִיף לְמַחְדֵּי בָּהּ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (שם) וְשִׁמַּחְתָּ בְּחֶגְדָּךְ, דְּאִיְהִי חֲדוּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אֲתַקְרִיאת, וּמָאן דְּאָזִיל לְמַחְמֵי לָהּ צָרִיף לְנִטְרָא גְרַמִּיה מַעְצִיבו, דְּאִיְהִי לִילִי"ת חֲשׂוּכָא עֲצָבוֹן שְׂאוּל טַחּוּל, דְּאִיְהִי מוּם, וְעַלִּיהּ אֲתַמַּר (ויקרא כא יח) כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב.

אִישׁ כְּמִתְנַת יְדוּ דָא שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, דְּעַלָּה אֲתַמַּר (משלי כא יד) מִתָּן בִּפְתָר יִכְפֶּה אָף, בְּגִין דְּאִיְהִי סְתִימָא, עוֹלָם הֵבָא קְרִינָן לָהּ מִתְנָה, וְעַלָּה אֲתַמַּר יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, בְּגִין דְּמִתַּת אֱלֹהִי"ם הִיא, כְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֵי"ךְ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ דָּא שְׁכִינְתָא תַתָּאָה, חַד מִסְטָרָא דִּימִינָא בְּרַכָּה, וְחַד מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא מִתְנָה.

וְעוּד שְׁכִינְתָא אִיְהִי חֲשְׁבוֹן תְּקוּפוֹת וּמְזֻלוֹת וּמוֹלְדוֹת וְעִבּוּרִין, אַרְבַּע תְּקוּפֵין דְּאֲתַקְרִיאוּ אַרְבַּע תְּקוּפוֹת, וְלִכְל תְּקוּפָה תִּלְת יָרְחִין, וּבְהוּן תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת, וְאִינוּן לְקַבֵּל תְּרִין עֶשֶׂר שְׁבֻטִין דִּישְׂרָאֵל, וְכֹלָא אֲתַקְשֶׁר בְּהֵאִי שְׂמָא אַדְנִי, אִיְהִי שְׁכִינְתָא תַתָּאָה, תְּקִיפָא בְּאַרְבַּע תְּקוּפִין, דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא חֲזַק תְּקִיף, וְאִינוּן אַל"ף דַּל"ת נו"ן יו"ד, וְכֹלְהוּ תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת קָשִׁין מִסְטָרָא דְדִין, וּבְגִין דְּמְזוֹנָא קָא אֲתִיא מְנִיְהוּ, אֲמַרוּ מְאִירֵי מִתְנִיתִין קָשִׁין מְזוֹנוֹתֵינוּ שֶׁל אָדָם כְּקִרְיעַת יַם סוּף, דְּאֲתַקְרַע בְּהוּן לְתִרִין עֶשֶׂר קְרַעִין.

וְאִינוּן אַרְבַּע תְּקוּפוֹת תְּרִין דְּרוּעִין וְתִרִין שׁוּקִין, תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת תְּרִין עֶשֶׂר פְּרָקִין דְּאִית בְּהוּן, וְלִקְבִלֵיהוּ תְּרִין עֶשֶׂר יְרַחֵי שְׂתָא, וְאִינוּן ו' ו' רְזָא

לְהִסְתַּכֵּל (להכיל) בְּשִׁכְנֵה צְרִיכִים לְתַת לָהּ דוֹרוֹן, זְהוּ שְׁכָתוּב וְלֹא יִרְאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם, וְצָרִיף לְשִׁמַּח בָּהּ. זְהוּ שְׁכָתוּב וְשִׁמַּחְתָּ בְּחֶגְדָּךְ, שְׁהִיא נִקְרֵאת שְׁמַחַת הַקְּדוּשׁ בְּרִיף הוּא, וּמִי שְׁהוֹלֵף לְרֵאוֹת אוֹתָהּ, צָרִיף לְשַׁמַּר אֶת עֲצָמוֹ מִעֲצָב, שְׁהִיא לִילִית חֲשׂוּכָה, עֲצָבוֹן, שְׂאוּל, טַחּוּל, שְׁהִיא מוּם, וְעַלִּיהּ נְאֻמַּר כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב.

אִישׁ כְּמִתְנַת יְדוּ, זֹו שְׁכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁעַלִּיהּ נְאֻמַּר מִתָּן בִּפְתָר יִכְפֶּה אָף, מִשׁוּם שְׁהִיא נִסְתָּרַת, עוֹלָם הֵבָא קוֹרְאִים לָהּ מִתְנָה, וְעַלִּיהּ נְאֻמַּר יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, מִשׁוּם שְׁמִתַּת אֱלֹהִי"ם הִיא, כְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֵי"ךְ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ, זֹו שְׁכִינָה תַחְתּוֹנָה, אַחַת מְצַד יְמִין - בְּרַכָּה, וְאַחַת מְצַד שְׂמַאל - מִתְנָה.

וְעוּד, שְׁכִינָה הִיא חֲשְׁבוֹן תְּקוּפוֹת וּמְזֻלוֹת וּמוֹלְדוֹת וְעִבּוּרִים, אַרְבַּע תְּקוּפוֹת שְׁנִקְרָאוּ אַרְבַּע תְּקוּפוֹת, וְלִכְל תְּקוּפָה שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים, וּבְהֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְזֻלוֹת, וְהֵם כְּנֻגַד שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל, וְהֵפֵל נִקְשֶׁר בְּשֵׁם הַזֶּה אַדְנִי, הַשְׁכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא חֲזָקָה בְּאַרְבַּע תְּקוּפוֹת, שְׁהֵם מְצַד הַשְּׂמַאל, חֲזַק תְּקִיף, וְהֵם אַל"ף דַּל"ת נו"ן יו"ד, וְכֹל שְׁנַיִם עֶשֶׂר הַמְזֻלוֹת קָשִׁים מְצַד הַדִּין, וּמִשׁוּם שְׁהַמּוֹזוֹן בָּא מֵהֵם, אֲמַרוּ בְּעַלִּי הַמְשֻׁנָּה קָשִׁים מְזוֹנוֹתֵינוּ שֶׁל אָדָם כְּקִרְיעַת יַם סוּף, שְׁנִקְרַע בְּהֵם לְשְׁנַיִם עֶשֶׂר קְרַעִים.

וְאוֹתָן אַרְבַּע תְּקוּפוֹת, שְׁתֵּי זְרוּעוֹת וְשְׁתֵּי שׁוּקִים, שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְזֻלוֹת, שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּרָקִים שְׁיֵשׁ בְּהֵם, וּכְנֻגַדָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה, וְהֵם ו' ו' סוּד הָעִבּוּר, וְזֶה

וְאִינוּן ו' ו' רְזָא

דַּעבוֹרָא וּדְא יִרְחָא תְּלַת עֶשֶׂר, דָּא א, וּדְא
וּא"ו, שְׁתָּא מִתְּלַת עֶשֶׂר יִרְחִין, וּבִיה צְרִיף
לְהַשְׁוֹת שְׁנַת הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְּבָנָה, וְלִיַּחַד
לוֹן בְּמַהֲלָךְ הָאֲמָצְעִי דְאִיהוּ עֲמוּדָא
דְאֲמָצְעִיתָא, וְאִם בַּר נֶשׁ יִדַע לְמַמְנִי וְלְהַשְׁוֹת
שְׁנַת הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְּבָנָה וְלִיַּחַד לוֹן, אִיהוּ
יִדַע מְתִי יִהְיָ פֶּסַח בְּחֻדְשׁ הָאֲבִיב, וּבְדָא יִשְׁוִין
אָבָא וְאֲמָא בְּרָא וּבְרַתָּא, הִדָּא הוּא
דְכֶתִיב (דברים ד ו) וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִיא
חֻכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם, וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם דָּא
ו"ה, כִּי הִיא חֻכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם דָּא י"ה וּבְמָה
יְהוֹן שְׁוִין אָבָא וְאֲמָא בְּרָא וּבְרַתָּא, בְּא' דְהוּא
כְּתָרָא עֲלָאָה, דְאֲמַרְהָ סִיְהָרָא עֲלָהָ, אִי אֲפֻשֶׁר
לְשַׁנֵּי מַלְכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכַתָּר אַחַד, וּבְגִינֵיהּ
אֲמַרִין בְּשַׁבַּת יוֹמִין טַבִּין וּבְרִישֵׁי יִרְחִין, כְּתָר
יִתְּנוּ לָךְ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי
מַעְלָה, מְלָךְ וּמַלְכוּת.

הַחֻדְשׁ הַשְּׁלִישֶׁה עֶשֶׂר, זָה א, וְזָה
וּא"ו, שְׁנָה שֶׁל שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר
יִרְחִים, וּבִה צְרִיף לְהַשְׁוֹת שְׁנַת
הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְּבָנָה, וְלִיַּחַד
אוֹתָם בְּמַהֲלָךְ הָאֲמָצְעִי שֶׁהוּא
הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְאִם אָדָם יוֹדַע
לְמַנּוֹת וְלְהַשְׁוֹת שְׁנַת הַחֲמָה עִם
שְׁנַת הַלְּבָנָה וְלִיַּחַד אוֹתָם, הוּא
יִדַע מְתִי יִהְיָ פֶּסַח בְּחֻדְשׁ
הָאֲבִיב, וּבְזָה יִשְׁוִי הָאָב וְהָאִם
הַבֵּן וְהַבִּת. זְהוּ שְׁפָתוֹב וּשְׁמַרְתֶּם
וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִיא חֻכְמַתְכֶם
וּבִינַתְכֶם. וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם - זָה
ו"ה. כִּי הִיא חֻכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם
- זָה י"ה. וּבְמָה יִהְיוּ שׁוֹים הָאָב
וְהָאִם, הַבֵּן וְהַבִּת? בְּא' שֶׁהוּא
כְּתָר עֲלִיוֹן, שְׁאוּמַרְת הַלְּבָנָה
עֲלֵיהָ, אִי אֲפֻשֶׁר לְשַׁנֵּי מַלְכִים
שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכַתָּר אַחַד, וּבְגִלְלוּ
אוּמַרִים בְּשַׁבַּת יוֹמִים טוֹבִים
וּבְרֵאשֵׁי חֻדְשִׁים, כְּתָר יִתְּנוּ לָךְ
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי
מַעְלָה, מְלָךְ וּמַלְכוּת.

וְעוֹד אִיהִי מַצּוֹת שְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה בְּזָרִים (ג"א
בְּנָשִׁים), דְאִינוֹן בְּנֵי נֶשׂא דִדְמִיין לְבַעֲיָרָן,
דְאֵלִין דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא צְרִיף לְמַעַבְד
בְּהוֹן קְרַבְנִין דְּצִלוֹתִין, דִּיתְקַרְיָבוּ לְקוּדְשָׁא
בְּרִיף הוּא, וְאִם מִתְקַרְבִין בְּצִלוֹתִין לְקוּדְשָׁא
בְּרִיף הוּא, וְסַבְלִין כְּמָה מִכְתָּשִׁין, הִדָּא הוּא
דְכֶתִיב (תהלים מד כג) כִּי עָלִיף הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם
נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן טַבְּחָה, אֲתַחֲזִי כְּאֵלוּ וְזַבְחַתָּ
עָלִיו אֶת עוֹלוֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלַמֶיךָ וְגוֹמֵר (שמות כ
ד). דְּדָא שְׁזִיב לוֹן מִמִּיתָה דְּמִלְאָךְ הַמּוֹת, הִדָּא
הוּא דְכֶתִיב (תהלים לו ז) אָדָם וּבִהְמָה תוֹשִׁיעַ
יְהו"ה.

וְעוֹד הִיא מַצּוֹת הַשְּׁחִיטָה הַכְּשָׁרָה
בְּזָרִים (בְּנָשִׁים), שֶׁהֵם בְּנֵי אָדָם
שְׁדוּמִים לְבִהמּוֹת, שְׁאֵלוּ שְׁלֹא
מִתְעַסְקִים בְּתוֹרָה, צְרִיף לַעֲשׂוֹת
בְּהֵם קְרַבְנּוֹת שֶׁל תְּפִלוֹת
שִׁיתְקַרְבוּ לְקֻדְשׁ בְּרוּף הוּא, וְאִם
מִתְקַרְבִים בְּתְפִלוֹת לְקֻדְשׁ בְּרוּף
הוּא וְסוֹבְלִים כְּמָה מַפּוֹת, זְהוּ
שְׁפָתוֹב כִּי עָלִיף הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם
נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן טַבְּחָה, נִרְאָה כְּאֵלוּ
וְזַבְחַתָּ עָלִיו אֶת עוֹלוֹתֶיךָ וְאֶת
שְׁלַמֶיךָ וְגוֹמֵר, שְׁזָה מְצִיל אוֹתָם
מִמִּיתָה שֶׁל מְלָאךְ הַמּוֹת. זְהוּ
שְׁפָתוֹב אָדָם וּבִהְמָה תוֹשִׁיעַ
יְהו"ה.

וְאֵלִין דְּעוֹבְדֵייהוּ כְּבַעֲיָרָן דְּחַקְלָא דְאֲכַלִין
כְּלֹא צִלוֹתִין, מִיתְתַּהוֹן יִהְיָ כְּבַעֲיָרָן
דְּחַקְלָא, וְשְׁחִיט לוֹן מְלָאךְ הַמּוֹת מְדָה כְּפִגְד
מְדָה, וְלֹא עוֹד אֶלָּא בְּסַפִּין פְּגוּם קָא שְׁחִיט לוֹן, וְאֲתַקְרִיאוּ נְבִלָה,

וְאֵלִין שְׁמַעְשִׂיהֶם כְּבִהמּוֹת הַשְּׁדָה,
שְׁאוּכְלִים בְּלֵי תְפִלוֹת, מִיתְתֶּם
תְּהִיָה כְּבִהמּוֹת הַשְּׁדָה, וְשׁוֹחֵט
אוֹתָם מְלָאךְ הַמּוֹת מְדָה כְּפִגְד
מְדָה, וְלֹא עוֹד אֶלָּא בְּסַפִּין פְּגוּם קָא שְׁחִיט לוֹן, וְאֲתַקְרִיאוּ נְבִלָה,

וְעַלִּייהוּ אַתְמַר (ישעיה כו יט) נִבְלַתִּי יְקוּמוּן, מַאי
סַפִּין פְּגוּם דָּא סמא"ל אַל אַחַר, סַפִּין פְּגוּם
וְדַאי אַתְקַרִּי, וְאִיהִי פְּגִימָה סַם הַמּוֹת, טְרִיפָה
וְנִבְלָה. (דף נט ע"ב) וְכִיּוֹן דְּאִתְיִיהִיבוּ בִּידֵיהוֹן
כְּבַר קַבִּילוּ עֲנֻשְׁיָהוּ, וּבְגִין דָּא נִבְלַתִּי יְקוּמוּן,
וְכָל סִירְכָאן דְּסַם הַמּוֹת אֵינוֹן רַגְלִין דִּילָהּ,
וְעַלִּייהוּ אַתְמַר (משלי ה ה) רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מוֹת
וְגוֹמֵר, וְאֵינוֹן ח"י סִרְכוֹת, עַלִּייהוּ
פְּתִיב (בראשית ח כא) וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְהַפּוֹת אֶת
כָּל ח"י פֶּאֶשֶׁר עֲשִׂיתִי, לְאֵינוֹן דְּמִצְלִין ח"י
בְּרַכָּאן דְּצְלוֹתֵין, (וּמֵאן גְּרִים דְּמִי טוֹפְנָא מִתְגַּבְּרִין, מֵאן
דְּאֵרִיק מֵיא דְּזֵרַע בְּרִית מִלְּחָ בְּנֵדָה שְׁפַחָה גּוֹיָה זִוְגָה) וְלַעוֹלָם
וּוֹרְדָא בְּכָל אַתְר דְּתַתְּסַרְף טְרַפָּה וְאִינָה חִיָּה,
דְּבְכָל אַתְר דְּתַתְּסַרְף בְּבַר נֶשׁ בַּחוּבִין דִּילָהּ
קְטִילַת.

וְעוֹד שְׁכִינְתָא אִיהִי מְצוֹת אֲסִיפַת נוּנֵי יַמָּא
דְּאוּרִייתָא, דְּאִתְמַר בַּהוּן דְּגִים וַחֲגָבִים
אֵינָן טְעוּנִין שְׁחִיטָה, וְאֵינוֹן תְּלַמִּידי דְּבִי רַב
דְּמַתְּרַבִּין בִּימָא דְּאוּרִייתָא, דְּעַלִּייהוּ אַתְמַר
אֲסִיפַתָן הִיא הַמַּתְּרַת אוֹתָן, הַדָּא הוּא
דְּכְתִיב (במדבר יא כב) יֵאָסֶף לָהֶם וּמָצָא לָהֶם, הִיא
הַמַּתְּרַת אוֹתָם מִשְׁחִיטָה וְדַאי.

וְגַרְפוּ דְּשְׁכִינְתָא אֵינוֹן פְּסוּי דַם חֵיה אוּ עוֹף,
דְּאֵינוֹן כְּנָפֵי יוֹנָה, וְאֵלִין אֵינוֹן כְּנָפֵי
מְצוּהָ, דְּמְכַסִּין עַל דְּמִיהוֹן, דְּלֹא שְׁלֹטִין עַלִּיהוּ
כְּלָבִין דְּאֵנוֹן חֲצִיפִין, דְּאֵינוֹן מְלֹאכֵי חַבְלָה
(וְכָלְהוּ), וְדִלָּא אֲשַׁתְּמוּדְעוֹן בַּהוּן מְאֵרֵי חוּבִין,
(הרי) הַכִּי הָדֵם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְעַפְרָא דְּמְכַסִּיא
עָלִיו רְמִיז (דברים לב מג) וְכִפֹּר אֲדַמְתּוּ עִמּוֹ.

וְעוֹד שְׁכִינְתָא אִיהִי בְּדִיקַת סִימְנֵי חֵיה אוּ עוֹף,
מְבַנֵּי נֶשָׂא דְּדְמִיין לְחִיוֹן וּבְעֵרִין וְעוֹפִין,
דְּעַלִּייהוּ אַתְמַר (שמואל א יד לד) וּשְׁחַטְתֶּם בָּזָה,

מְדָה, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא בְּסַפִּין פְּגוּם
שׁוֹחֵט אוֹתָם, וְנִקְרָאוּ נִבְלָה,
וְעַלִּיהֶם נֵאמַר נִבְלַתִּי יְקוּמוּן. מַה
זֶה סַפִּין פְּגוּם? זֶה סמא"ל אַל
אַחַר, וְדַאי נִקְרָא סַפִּין פְּגוּם,
וּפְּגִימָה הִיא סַם הַמּוֹת, טְרַפָּה
וְנִבְלָה, וְכִיּוֹן שְׁנַתְּנוּ בִּידֵיהֶם, כְּבַר
קַבִּילוּ עֲנֻשָׁם, וּמִשׁוּם זֶה נִבְלַתִּי
יְקוּמוּן, כָּל הַסִּרְכוֹת שֶׁל סַם הַמּוֹת
הֵן הַרְגָלִים שְׁלָהּ, וְעַלִּיהֶן נֵאמַר
רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מוֹת וְגוֹמֵר, וְהֵן
שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה סִרְכוֹת, עַלִּיהֶן
פְּתוּב וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְהַפּוֹת אֶת
כָּל ח"י פֶּאֶשֶׁר עֲשִׂיתִי, לְאוֹתָם
שְׁמַתְפַּלְלִים שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה
בְּרַכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלוֹת. (ומי גַּם שְׁמֵי
הַמַּבּוּל מִתְגַּבְּרִים? מִי שְׁמִירִיק מִי הַזֵּרַע שֶׁל בְּרִית
מִלְּחָ בְּנֵדָה שְׁפַחָה גּוֹיָה זִוְגָה) וְלַעוֹלָם
הַיּוֹרְדָא, בְּכָל מְקוֹם שְׁתַּסְתַּרְף -
טְרַפָּה, וְאִינָה חִיָּה, שְׁבְכָל מְקוֹם
שְׁתַּסְתַּרְף בְּאֲדָם בַּחֲטָאֵיהּ -
הוֹרְגַת.

וְעוֹד, שְׁכִינָה הִיא מְצוֹת אֲסִיפַת
דְּגֵי הַיָּם שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁנֵאמַר בָּהֶם
דְּגִים וַחֲגָבִים אֵינָן טְעוּנִין
שְׁחִיטָה, וְהֵם תְּלַמִּידי בֵּית רַב
שְׁמַתְרַבִּים בֵּינֵם הַתּוֹרָה, שְׁעַלִּיהֶם
נֵאמַר אֲסִיפַתָן הִיא הַמַּתְּרַת אוֹתָן.
זֶהוּ שְׁפַתּוֹב יֵאָסֶף לָהֶם וּמָצָא
לָהֶם, הִיא הַמַּתְּרַת אוֹתָם
מִשְׁחִיטָה וְדַאי.

וְכַנְפֵי הַשְּׁכִינָה הֵם פְּסוּי דַם חֵיה
אוּ עוֹף, שְׁהֵם כְּנָפֵי יוֹנָה, וְאֵלוּ
הֵם כְּנָפֵי מְצוּהָ, שְׁמְכַסִּים עַל
דְּמִיהֶם, שְׁלֹא שׁוֹלְטִים עַלִּיהֶם
כְּלָבִים שְׁהֵם חֲצוּפִים, שְׁהֵם
מְלֹאכֵי חַבְלָה (וְכָלְהֶם), וְשְׁלֹא
מִפְּרִים בָּהֶם בְּעַלִּי הַחוּבוֹת, (הרי)
כִּף הָדֵם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְהַעֲפָר
שְׁמְכַסָּה עָלָיו רוּמֵז וְכִפֹּר אֲדַמְתּוּ
עִמּוֹ.

וְעוֹד, שְׁכִינָה הִיא בּוֹדְקַת סִימְנֵי
חֵיה אוּ עוֹף מְבַנֵּי אֲדָם שְׁדוּמִים
כְּמוֹ זֶה, שְׁהֵם סוֹבְלִים מִפּוֹת, כְּמוֹ

לְחִיוֹת וּבִהְמוֹת וְעוֹפּוֹת, שְׁעַלִּיהֶם נֵאמַר וּשְׁחַטְתֶּם בָּזָה, בְּדִקַּת כְּמוֹ זֶה, שְׁהֵם סוֹבְלִים מִפּוֹת, כְּמוֹ

בְּדוֹק כְּמוֹ זֶה, דְּאִינוּן סְבָלִין מְכַתְּשִׁין, כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהוּ פִּי עַלְיָה הוֹרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם (תהלים מד
 כג), וּבְכָל יוֹמָא לָא מְנַיְחִין צְלוֹתֵין, וּבְדִיק לֹון
 קוּדְשָא בְרִיךְ הוּא בְכֻמָּה מְכַתְּשִׁין, וְאִמְרִין זֶה
 לְזֶה בְצְלוֹתֵין, קוּדְשָא בְרִיךְ הוּא פְרִיק לָן
 מְדִינָא דְבַעֲיָרָן וְחִיוֹן דְּאַרְעָא, וְאַעִיל לָן לְמַהוּי
 לָן חוּלְקָא בְּמִלְאַכְיָא, דְּאִינוּן חֵיות הַקְדֵּשׁ,
 דְּקָרְאן זֶה לְזֶה וְאִמְרִין קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ,
 דָּא אִיהוּ (קְדוֹשׁ) דְּאַתְקַדְּשׁ שְׁמִיהּ דְּקוּדְשָא בְרִיךְ
 הוּא עַל יְדֵיהּ, וְיִהְיָ לִיהּ חוּלְקָא בֵּיהּ.

וְעוּד וּשְׁחַטְתֶּם בְּזֶה דָּא אַל"ף דַּל"ת נו"ן
 יו"ד, דְּבֵיהּ דִּין קוּדְשָא בְרִיךְ הוּא כָּל
 נְזִיקִין, וְעַל כָּל אַלְיִן דְּקֻטְלִין חַד לְחַבְרִיהּ,
 וְעַל כָּל אַלְיִן דְּגַזְלִין יְהו"ה אִיהוּ דִּין, דְּאַתְלַבֵּשׁ
 בְּתַהוּ וּבַהוּ וְחַשְׁפֵּה וְתַהוּם, וְדִין בְּהוּן אַרְבַּע
 מִיתוֹת בֵּית דִּין, וְהָא אוּקְמוּהוּ כְּלָהוּ בְּאַתְנוּן,
 י" גַּחְלַת, ו' שְׁלֵהוּבָא, ה"ה גְּוֹנִין וְנַהוּרִין
 דְּנוּרָא דָּא אִיהוּ שְׂרָפָה, (דברים ד כד) פִּי יְהו"ה
 אֱלֹהֵי"ף אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא, סְקִילָה בְּתַלְתְּ אַבְנִין
 י" י"י, וְאִינוּן יְהו"ה כ"ו, וְד' אַתְוּן י" י"י,
 הָרַג בְּחַרְבָּא, י' רִישָא דְּחַרְבָּא, ו' גּוּפָא
 דְּחַרְבָּא, ה"ה תְּרִין פְּפִיּוֹת דִּילָהּ, חֲנֻק ו' (ס"א
 ג) אַתְעַבִּיד חוּט כְּגוּוּנָא דָּא זְרָקָא וְעַלָּה י'
 דְּעַזְקָא בְּחוּטָא לְמַהוּי בְרִיךְ לָהּ עַל צְוָאר,
 וְרָזָא דְּמַלְּהָ (במדבר כד ג) אַבְיָנוּ מֵת בְּמַדְבָּר, מִק"ף
 וְהוּל"ף אִינוּן ה"ה, חַד מִקְּף לִיהּ וְחַד הוּלְף,
 עַד דְּחֲנַקִּין לִיהּ, וּבְגִין דָּא אִמְר קוּדְשָא בְרִיךְ
 הוּא, רָאוּ עֲתָה פִּי אֲנִי אֲנִי הוּא, אֲנִי אֲמִית
 וְאַחִיָּהּ, מְחַצְתִּי וְאֲנִי אַרְפָּא וְאִין מִיָּדִי
 מְצִיל (דברים לב לט).

שְׂבָאוּהוּ פִּי עַלְיָה הוֹרְגָנוּ כָּל
 הַיּוֹם, וּבְכָל יוֹם לָא מְנַיְחִים אֶת
 הַתְּפִלוֹת, וּבוּדֵק אוֹתָם הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְכֻמָּה מְכוֹת, וְאוּמְרִים
 זֶה לְזֶה בְּתַפְלוֹת: הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא גָּאֵל אוֹתָנוּ מִדִּין הַבְּהֻמוֹת
 וְהַחַיּוֹת שֶׁל הָאָרֶץ, וְהַכְּנִיס אוֹתָנוּ
 שִׁיְהִיָּה לָנוּ חֵלֶק עִם הַמְּלָאכִים,
 שֶׁהֵן חַיּוֹת הַקְדֵּשׁ, שְׁקוּרָאִים זֶה
 לְזֶה וְאוּמְרִים קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ,
 זֶהוּ (קְדוֹשׁ), שְׁמַתְקַדְּשׁ שְׁמוֹ שֶׁל
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדוּ וְיִהְיֶה
 לוֹ חֵלֶק בּוֹ.

וְעוּד, וּשְׁחַטְתֶּם בְּזֶה, זֶה אַל"ף
 דַּל"ת נו"ן יו"ד, שְׁבוּ דִין הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל הַנְּזִיקִין, וְעַל
 כָּל אֵלוּ שֶׁהוֹרְגִים אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ,
 וְעַל כָּל אֵלֶּה שְׁגוּזִלִים יְהו"ה הוּא
 דִּין, שְׁמַתְלַבֵּשׁ בְּתַהוּ וּבַהוּ וְחַשְׁפֵּה
 וְתַהוּם, וְדִין בְּהֵם אַרְבַּע מִיתוֹת
 בֵּית דִּין, וְהָרִי בְּאֵרוֹ אֶת כָּלֶם
 בְּאוֹתִיוֹת, י" גַּחְלַת, ו' שְׁלֵהְבַת,
 ה"ה הַגְּוֹנִים וְהָאוּרוֹת שֶׁל הָאֵשׁ,
 זוֹהִי שְׂרָפָה, פִּי יְהו"ה אֱלֹהֵי"ף
 אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא. סְקִילָה בְּשִׁלֵּשׁ
 אַבְנִים י" י"י, וְהֵם יְהו"ה כ"ו,
 וְאַרְבַּע אוֹתִיוֹת י"י הָרַג בְּחַרְבֵּי.
 י' רָאשׁ הַחַרְבֵּי, ו' גּוּף הַחַרְבֵּי, ה"ה
 שְׁתֵּי פִּיפּוֹת שְׁלֵהּ. חֲנֻק ו' (ג),
 נְעִשָּׂה חוּט כְּמוֹ זֶה זְרָקָא, וְעַלָּה
 י' שֶׁל טְבַעַת, בְּחוּט לֵהִיוֹת בְּרוּךְ
 לָהּ עַל צְוָאָרָהּ, וְסוּד הַדְּבָר -
 אַבְיָנוּ מֵת בְּמַדְבָּר. מִק"ף וְהוּל"ף
 הֵם ה"ה, אֶחָד מִקְּף אוֹתוֹ וְאֶחָד
 הוּלְף, עַד שְׁחוּנְקִים אוֹתוֹ, וּמִשׁוּם
 זֶה אִמְר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָאוּ
 עֲתָה פִּי אֲנִי אֲנִי הוּא, אֲנִי אֲמִית
 וְאַחִיָּהּ, מְחַצְתִּי וְאֲנִי אַרְפָּא וְאִין
 מִיָּדִי מְצִיל.

ו' עֵץ, גְּבוּהָ חֲמֻשִׁים אֲמָה, זוּ ה'
 שְׁעוּלָה בִּי לְחֻמְשִׁים. זְרָקָא קו
 שְׁחוּנְקַת בְּשִׁלֵּשׁ אוֹתִיוֹת,
 וְשְׁכִינְתָא תַּתָּאָה אִיהִי דִין אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין, אִיהִי חֲנִיקַת לְחַיִּיבָא,

ו' עֵץ, גְּבוּהָ חֲמֻשִׁים אֲמָה דָּא ה' דְּסְלִיקַת בִּי
 לְחֻמְשִׁין, זְרָקָא קו דְּחֲנִיקַת בְּתַלְתְּ אַתְוּוּן,
 דְּשְׁכִינְתָא תַּתָּאָה אִיהִי דִין אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין, אִיהִי חֲנִיקַת לְחַיִּיבָא,

והרג לון, בשרפה וסקילה, ובגין דא ראו עתה
 פי אני אני הוא, הדא הוא דכתיב (ויקרא כו
 כח) ויסרתי אתכם אף אני וגומר, וכמה
 דבשמייה קטיל למאן דאעבר על פרייתות
 ומיתות בית דין דאורייתא, הכי מסי ומחיה
 בשמיה למאן דמקיים לון.

ועוד מצות גזלת העני בבתיכם דא שכנינתא,
 דמאן דגזיל צלותא דאיהי צדקה לצדיק
 ח"י עלמין, כליל ח"י ברכאן, פאלו גזיל ליה
 חיים דיליה דאיהו שכנינתא, דאתמר בה (קהלת
 ט ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת, וכן מאן
 דגרע מענג שבת, פאלו גזיל ליה שכנינתיה
 דאיהי שבת פת יחידה, ודא גרם דאתגזילת
 מניה בגלותא, הדא הוא דכתיב (ישעיה ג
 א) ובפשעיכם שלחה אמכם, ותיובתא מאי
 ניהו והשיב (דף ט ע"ב) את הגזלה אשר
 גזל (ויקרא ה כג), דיחזיר שכנינתא לאתרה, או את
 העשק אשר עשק (שם) דא קודשא בריך הוא
 דאתפרש מינה, דשכנינתא אתקריאת מצות
 עשה מסטרא דימינא, ומצות לא תעשה
 מסטרא דשמאלא, ותורה אתקריאת מסטרא
 דעמודא דאמצעיתא, וכל מאן דגזיל או עשק
 באורייתא, ובמצות עשה ולא תעשה, פאלו
 גזל שכנינתא מדרועוי דקודשא בריך הוא.

וכן מסטרא דיסוד ח"י עלמין, אתקריאת
 מצות ברית מילה, מאן דגזל בבית
 ואפיק זרעא מיניה לרשו נוכראה, פאלו אפיק
 מרשות היחיד לרשות הרבים, וגרם למהוי
 שכנינתא נפקא מאתרה דאיהי ארץ ישראל
 רשות היחיד, וגלה אותה בין אומין דעלמא
 דאינון רשות הרבים, הדא הוא דכתיב (ישעיה
 ג א) ובפשעיכם שלחה אמכם, ובגין דא לא
 תשא את שם יהוה אלהיך לשוא (שמות כ

שהשכינה התפתחונה היא דנה
 ארבע מיתות בית דין, היא
 חונקת את הרשעים והורגת
 אותם בשרפה ובסקילה, ומשום
 זה ראו עתה פי אני אני הוא. זהו
 שפתיב ויסרתי אתכם אף אני
 וגומר, וכמו שבשמו הורג את מי
 שעובר על פרייתות ומיתות בית
 דין של התורה, כף מרפא ומחיה
 בשמו את מי שמקים אותם.

ועוד, מצות גזלת העני בבתיכם
 זו שכנינה, שמי שגוזל תפלה,
 שהיא צדקה לצדיק ח"י
 העולמים, כולל שמונה עשרה
 ברכות, פאלו גזל לו את החיים
 שלו שהיא שכנינה, שנאמר בה
 ראה חיים עם אשה אשר אהבת,
 וכן מי שגורע מענג שבת פאלו
 גזל לו את שכנינתו, שהיא שבת
 פת יחידה, וזה גרם שנגזלת
 ממנו בגלות. זהו שפתיב
 ובפשעיכם שלחה אמכם,
 ותשובה מה היא? והשיב את
 הגזלה אשר גזל, שיחזיר השכינה
 למקומה, או את העשק אשר
 עשק, זה הקדוש ברוך הוא
 שנפרד ממנה, ששכנינה נקראת
 מצות עשה מצד הימין, ומצות
 לא תעשה מצד השמאל, והתורה
 נקראת מצד העמוד האמצעי,
 וכל מי שגוזל או עושק בתורה,
 ובמצות עשה ולא תעשה, פאלו
 גזל שכנינה מדרועות הקדוש ברוך
 הוא.

וכן מצד של יסוד ח"י העולמים
 נקראת מצות ברית מילה, מי
 שגוזל בבית ומוציא זרע ממנו
 לרשות זרה, פאלו הוציא מרשות
 היחיד לרשות הרבים, וגרם
 שתהיה שכנינה יוצאת ממקומה,
 שהיא ארץ ישראל, רשות היחיד,
 והגלה אותה בין אמות העולם,
 שהם רשות הרבים. זהו שפתיב
 ובפשעיכם שלחה אמכם, ומשום

זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְשׂוֹא. מִה זֶה שֵׁם
יהו"ה? זו שְׂכִינָה, לְשׂוֹא - זו
עֲבוּדָה זָרָה שְׂגָלְתָהּ לְשֵׁם.

וְעוֹד, הִיא תְּשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים,
כְּלוּלָה מֵעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהֵן
י"ה, יוֹם הַכַּפּוּרִים זֶה ה' כְּלוּלָה
מִחֲמַשׁ תְּפִלוֹת, עֲשֶׂרֶת יָמֵי
תְּשׁוּבָה זוּ י', לְקַבֵּל שְׁבִים זֶה
ו"ה. כֹּל מִי שֶׁחֲזָר בְּתְּשׁוּבָה
כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר ו"ה עִם י"ה, וְהֶעֱקָר
- לְהַעֲלוֹת הַכֹּל בְּמַחְשָׁבָה שֶׁהִיא
י"ד ה"א ו"א ה"א.

וְנִבְרָה שֵׁם סִמָּ"ל, שֶׁהוּא יִצְר
הָרַע, וְכֹל מִי שֶׁיִּתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ
כְּאֵלוֹ הִיָּה מִתְּגַבֵּר בְּגִבּוּרָה עַל
סִמָּ"ל בְּדִין לְגַבֵּי בְּנָיו, וּמִשׁוֹם
זֶה אָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, אֵיזְהוּ
גִבּוּר? הַפּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ. מִה זֶה
הַפּוֹבֵשׁ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּכְבַשְׁהָ,
שֶׁתְּהִיָּה כְּבוֹשָׁה תַּחַת יְדוֹ כְּכֹל
שֶׁהוּא כְּבוֹשׁ וְקָשׁוּר תַּחַת יְדֵי
הָאָדָם.

וְצָרִיךְ אָדָם לְקַבֵּל עָלָיו חֲמֵשׁ
עֲנוּיִים, בְּשִׁבִיל הַעֲנוּי שְׁגָרָם לֵה'
הַקְּטָנָה שְׂגָלְתָהּ בְּגִלוֹת, וּנְקֻרָת
עֲנִיָּה סְעִירָה לֹא נִחְמָה, וְהָאֵב
וְהָאֵם הֵם יוֹרְדִים בְּיָמִין וּשְׂמָאל
לְקַבֵּל בָּהֶם ו"ה, שֶׁהֵם תּוֹרָה
וּמִצְוָה, וְסוּד הַדְּבָר - וְשֵׁב וּרְפָא
לוֹ, וְזֶה הוּא שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד
יהו"ה אֱלֹהֵינוּ.

וְעוֹד, מִצְוַת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה זֶה
שְׂכִינָה, לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשִׁבְת
יִצְרָה, כֹּל תִּלְמִיד חָכֵם שֶׁמוֹנֵעַ
מִמְּנָה עֹנֵת קְרִיאַת שְׁמַע, כְּאֵלוֹ
מוֹנֵעַ מִמְּנָה בְּרִכּוֹת מִלְּמַעְלָה.

שֶׁשָּׂה צְדָדִים הֵם שְׂפִלוּלִים בְּאוֹת
ו', שֶׁהוּא עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי, מֵהוּ
הַפְּרִי שֶׁלוֹ? י', שְׂאוֹת ו' הִיא עֲנָף
שֶׁל הָאֵילָן, שֶׁנִּפְרַד לְשֶׁשָּׁה
עֲנָפִים, וּמִשָּׁשׁ לְעֲנָפִים שְׂאִין לָהֶם
חֲשׁוֹבֵן, י' הִיא פְּרִי עַל כֹּל עֲנָף
וְעֲנָף שֶׁהוּא ו'.

מֵאֵן שֵׁם יְהוָה דָּא שְׂכִינְתָא, לְשׂוֹא דָּא
עֲבוּדָה זָרָה דְּגָלַת תַּמָּן.

וְעוֹד אֵיחֵי תְּשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּלוּלָה
מֵעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה דְּאִינוּן י"ה, יוֹם
הַכַּפּוּרִים דָּא ה' כְּלוּלָה מִחֲמַשׁ צְלוֹתִין, עֲשֶׂרֶת
יָמֵי תְּשׁוּבָה דָּא י', לְקַבֵּל שְׁבִים דָּא ו"ה, כֹּל
מֵאֵן דְּחֲזַר בְּתִיּוּבְתָא כְּאֵלוֹ חֲזַר ו"ה עִם י"ה,
וְעִקְרָא לְסַלְקָא כְּלָא בְּמַחְשָׁבָה דְּאֵיחֵי יו"ד
ה"א ו"א ה"א.

וְנִבְרָה תַּמָּן סִמָּ"ל דְּאֵיחֵי יִצְר הָרַע, וְכֹל מֵאֵן
דִּיתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵיהּ כְּאֵלוֹ הוּוּה מִתְּגַבֵּר
גִּבּוּרָה עַל סִמָּ"ל בְּדִינָא לְגַבֵּי בְּנָיו, וּבְגִין דָּא
אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין, אֵיזְהוּ גִבּוּר הַפּוֹבֵשׁ אֶת
יִצְרוֹ, מֵאִי הַפּוֹבֵשׁ, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (בְּרֵאשִׁית א'
כח) וּכְבַשְׁוּהָ, דִּיְהִיא כְּבוֹשָׁה תַּחַת יְדֵיהּ, כְּכֹל בָּא
דְּאֵיחֵי כְּבוֹשׁ וְקָשׁוּר תַּחַת יְדֵי דְבַר נֶשׁ.

וְצָרִיךְ בַּר נֶשׁ לְקַבֵּל עָלֵיהּ חֲמֵשׁ עֲנוּיִין, בְּגִין
עֲנוּי דְּגָרִים לֵה' זְעִירָא דְּגָלַת בְּגִלוֹתָא,
וְאֵתְקִרִיאַת עֲנִיָּה סְעִירָה לֹא נִחְמָה, וְאֵבָא
וְאֵמָא אִינוּן נִחְתִי בִּימִינָא וּשְׂמָאלָא, לְקַבֵּלָא
בְּהוּן ו"ה, דְּאִינוּן תּוֹרָה וּמִצְוָה, וּרְזָא דְּמִלָּה
וְשֵׁב וּרְפָא לוֹ (ישעיה ו'). וְדָא אֵיחֵי שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל
עַד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (הושע יד ב').

וְעוֹד מִצְוַת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה דָּא שְׂכִינְתָא, לֹא תִהְיֶה
בְּרָאָה לְשִׁבְת יִצְרָה (ישעיה מה יח), כֹּל
תִּלְמִיד חָכֵם דְּמִנֵּעַ מִינָה עֹנֵת קְרִיאַת שְׁמַע
כְּאֵלוֹ מִנֵּעַ מִינָה בְּרִכְאָן מְלַעֲלָא.

שִׁית סְטָרִין אִינוּן דְּכִלְיָן בְּאֵת ו',
דְּאֵיחֵי (בְּרֵאשִׁית א' יא) עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי,
מֵאֵן פְּרִי דִּילֵיהּ י', דָּאֵת ו' אֵיחֵי עֲנָפָא דְּאֵילָנָא,
דָּאֵתְפָרֵשׁ לְשִׁית עֲנָפִין, וּמִשִׁית לְעֲנָפִין דְּלִית
לוֹן חוּשְׁבָן, י' אֵיחֵי אֵיבָא עַל כֹּל עֲנָפָא וְעֲנָפָא
דְּאֵיחֵי ו'.

קם זקן ואמר: רבי רבי, חזר בך, האילן הוא ר', והפרי שלו י', כף הוא ודאי. אבל ענפיו למעלה הוא ה' עליונה, ושרשו ה' התחתונה, ומי שמפריד הענף ממנו, זהו מקצץ בנטיעות, וכך הוא נקצץ מהעולם הזה ומן העולם הבא.

ועוד מצוה להתעסק בתורה יומם ולילה, זהו שכתוב והגית בו יומם ולילה, וכי יכול אדם להתעסק בתורה בכל הימים והלילות כל ימיו, והרי הקדוש ברוך הוא לא בא בטרוניא עם בריותיו? אלא כל מי שקורא קריאת שמע בכל יום ערב ובקר, כאלו מקים בו והגית בו יומם ולילה, כל המצוות יש מהם שתלויות בפרי האילן, מהם בענפים, מהם בשרשים, מהם באילן, ומשום זה נקראת התורה עץ חיים, וכל מי שאוכל ממנו, ואכל וחי לעלם.

ויש אילן למטה שענפיו ושרשיו והגוף והפרי שלו, כלם סם המות, וזה סמא"ל. מי שעובר על התורה, נשקה מאותו אילן ומתפרנס ממנו, ועליו נאמר כי ביום אכלך ממנו מות תמות, ומהצד שלו חיי צער.

ועוד, שכונה היא מצות העמדת מלך, זהו שכתוב שום תשים עליך מלך, וכביכול, כל זמן שאין שכונה במקומה אין מלך, ומשום ששכינה היא מלכות על אדם, נאמר בו שום תשים עליך מלך, להיות ישראל בה כלם בני מלכים. שאין מלך בלי מלכות, שבגלות שפחה תירש גברתה, ובזמן שיבא המשיח נאמר ומלכותה? תן המלך לרעותה הטובה ממנה, היא מלכותו, היא

קם סבא ואמר רבי רבי חזור בך, אילנא הוא ו', איבא דיליה י' הכי הוא ודאי, אבל ענפוי לעילא איהו ה' עלאה ושרשוי ה' תתאה, ומאן דאפריש ענפא מיניה דא איהו מקצץ בנטיעות, והכי אתקצץ איהו מעלמא דין ומעלמא דאתי.

ועוד מצוה לאתעסקא באורייתא יומם ולילה, הדא הוא דכתיב (יהושע א ח) והגית בו יומם ולילה, וכי יכול בר נש לאתעסקא באורייתא בכל יומי וילי כל יומי, והא קודשא בריך הוא לית בא בטרוניא עם בריותיו, אלא כל מאן דקרא קריאת שמע בכל יום ערב ובקר, כאלו מקיים בו והגית בו יומם ולילה, כל פקודין אית מנייהו דתליין בפרי אילנא, מנייהו בענפין, מנהון בשרשין, מנהון באילנא, ובגין דא אתקריאת אורייתא עץ חיים, וכל מאן דאכל מניה ואכל וחי לעולם.

ואית אילנא לתתא, דענפוי ושרשוי וגופא ואיבא דיליה, כלהו סם המות ודא סמא"ל, מאן דאעבר על אורייתא, אתשקייא מההוא אילנא ואתפרנס מיניה, ועליה אתמר (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנו מות תמות, ומסטרדא דיליה חיי צער.

ועוד שכינתא איהי מצות העמדת מלפא, הדא הוא דכתיב (דברים יז טו) שום תשים עליך מלך, וכביכול כל זמנא דלית שכינתא באתרהא לית מלפא, ובגין דשכינתא איהי מלכות על בר נש, אתמר ביה שום תשים עליך מלך, למהוי ישראל בה כלהו בני מלכים. (דף ט ע"ב) דלית מלך בלא מלכות, דבגלותא שפחה תירש גברתה, ובזמנא דייתי משיחא אתמר (אסתר א יט) ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה, איהי

ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה, איהי

כסאו, היא עטרתו. משל למלך שיש לו כלי יקר והוא חביב אליו, לפעמים שם אותו עטרה על ראשו, זה תפלין של ראש, לפעמים קושר אותו באצבע, וזה תפלין של יד, לפעמים שם אותו תחתיו ונקרא כסאו, לפעמים עושה ממנו לבוש.

וכעת שהיא מרחקת מן המלך, נאמר במלך אלביש שמים קדרות, והשכינה אומרת אל תראני שאני שחרחרת, ובני אדם שהם שוטים מסתכלים בלבוש, ואחרים כף מסתכלים בגוף, ובגלות כלם שוטים, אבל הפקח החכם מסתכל פנימה, וכשתבא גאלה, מתפשט מלבושי הקדרות וזרק אותם על אמות העולם, זהו שפתוב ויהי חשף אפלה וגומר, ולכל בני ישראל היה אור במושבתם.

שבאותו זמן שהתלבש בלבושים הללו, נאמר בו ויאמר אסתירה פני מהם. אחר שהתפשט מהם, וייראו העם את יהו"ה, וכל התינוקות הראו אותו באצבע, זהו שפתוב זה אלי ואנוהו, ובגלות ישת חשף סתרו, ומשום זה אמר דניאל, יודע מה בחשף והאור עמו שורה. ובאותו זמן שהוא בחשכה, מתלבש בזהו ובהו ובחשף ותהום, כפיכול האותיות הן בפרוד ולא מתיחדות שם, ואחר שיוצא מהם, והיה יהו"ה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד.

באותו זמן פל החיות יתעוררו בנגון, וכנפיהן פרודות מלמעלה לקבלו בשמחה, וכלם יהיו רצים ושבים בנגון ושליחות אליו, זהו שפתוב והחיות רצוא ושוב

ליה בחדוה, וכלהון יהון רצין ושבין בנגונא, ושליחותא לגביה, הדא

מלכותיה, איהי כרסייה, איהי עטרת דיליה, למלפא דאית ליה מאנא דיקר ואיהי מחבבא לגביה, לזמנין שוי ליה עטרה על רישיה דא תפלין דרישא, לזמנין קשיר ליה באצבעא ודא תפלין דיד, לזמנין שוי ליה תחותיה ואתקרי פרסיא דיליה, לזמנין עביד מינה לבושא.

ובען דאיהי מרחקא מן מלפא, אתמר במלפא (ישעיה נג) אלביש שמים קדרות, ושכינתא אמרת אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), ובני נשא דאינון שטיין מסתפלין בלבושא, ואחרנין הכי מסתפלין בגופא, ובגלותא כלהון שטיין, אבל פקחא חפימא אסתפל מלגאו, וכד יתי פורקנא אתפשט מלבושין דקדרותא, וזריק לון על אומין דעלמא, הדא הוא דכתיב (שמות י כב) ויהי חשף אפלה וגומר, ולכל בני ישראל היה אור במושבותם.

דבחהו זמנא דאתלבש באלין לבושין, אתמר ביה (דברים לב כ) ויאמר אסתירה פני מהם, לבתר דאתפשט מנייהו וייראו העם את יהו"ה (שמות יד לא), וכל ינוקין אחזין ליה באצבע, הדא הוא דכתיב (שם טו ב) זה אלי ואנוהו, ובגלותא ישת חשף סתרו (תהלים יח יב), ובגין דא אמר דניאל (כב) ידע מה בחשוכא ונהורא עמיה שריה, ובהו זמנא דאיהו בחשוכא מתלבש בזהו ובהו ובחשף ותהום, כפיכול אתוון אינון בפרודא ולא מתיחדין תמן, ולבתר דנפיק מנייהו, והיה יהו"ה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד (זכריה יד ט).

בחהו זמנא פל חיון יתערוו בנגונא, וכנפיהם פרודות מלמעלה לקבלא

כְּמַרְאָה הַבְּזֵק, לְבִשָׁר לְיִשְׂרָאֵל,
וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן
הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת וּגּוֹמֵר,
כָּלֶם לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, מַה שְּׁנִכְרָא
עַד הִתְיוּשׁ הַקָּטָן, כָּלֶם מִשְׁבָּחִים
אוֹתוֹ, כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת
יְהוָה כְּפָמִים לַיָּם מְכַסִּים. בְּאוֹתוֹ
זְמַן יִתְקִים הַפְּתוּב, כִּי אִז אֶהְפֹּךְ
אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֶם
בְּשֵׁם יְהוָה וּגּוֹמֵר.

בְּאוֹתוֹ זְמַן נִבְנָה בֵּית הַשְּׂכִינָה,
שְׁהִיא בֵּית הַבְּחִירָה, עַל יַד
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֵאמֵר בְּה
וְאֵנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהוָה חוֹמַת
אֵשׁ סָבִיב, וְאֵנִי אֶבְנֶה אוֹתָן
אֶבְנִים טוֹבוֹת שְׁנִבְנָה מִמֶּנָּה. זְהוּ
שְׁפָתוֹב וְאֶבְנָה גַם אֲנִי מִמֶּנָּה,
נְטִיעוֹת קְדוּשׁוֹת, זְהוּ שְׁפָתוֹב נְצַר
מְטָעֵי מַעֲשֵׂה יָדֵי לְהַתְּפָאָר. וּבְנִין
בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ יִהְיֶה כְּנוֹי מְכַסֶּה
וְהֵב וְאֶבְנִים יְקָרוֹת, וְתִהְיֶה
מְרַקְמַת מְכַל צִיּוֹר שֶׁל מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית, וְעֲלֶיהָ מְאִירָה יְרוּשָׁלַיִם
שֶׁל מַעֲלָה, לְמַעַלָּה מְרַקְמַת מְכַל
מִינֵי גִּוְנִים שֶׁל אוֹר, וְסוּד הַדְּבָר
- יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחִבְרָה
לָּהּ יַחְדוֹ, לְהֵאִיר עַל גְּבוּ.

בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְקִים בְּיִשְׂרָאֵל לֹא
יָבֵא עוֹד שְׁמֵשֶׁךְ וִירְחָךְ לֹא יֵאָסֵף
וּגּוֹמֵר, וּמִתְעוֹרֵר שִׁיר הַשִּׁירִים
בְּעוֹלָם, וּמְדַלֵּיק אוֹר עַל זֵית וְנֵר,
שְׂיִשְׂרָאֵל הֵם פְּתִילָה, הַתּוֹרָה
שְׁמֶן, וְהַשְּׂכִינָה נֵר, זְהוּ שְׁפָתוֹב
בְּהִלּוּ נְרוֹ עֲלֵי רֵאשִׁי. בְּאוֹתוֹ זְמַן
נֵאמֵר בְּשְׂכִינָה וְחִלְצָה נְעֵלוּ, נְעֵלוּ
שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְקַיֵּם בּוֹ
שֶׁל נְעֵלְךָ, וּמִתְיַחַד עִם הַשְּׂכִינָה
שְׁלוֹ, שְׁנִקְרֵאת חֲלִיצָה, וְהוּא
חֲלוּץ הַנְּעֵל, וְלֹא צְרִיכִים
לְהַתְּחַבֵּר בְּדֶרֶךְ יְבוּס לְעוֹלָם,
שְׁנֵאמֵר בְּה וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל
וּגּוֹמֵר, שְׁלַף אִישׁ נְעֵלוּ וְנָתַן

הוּא דְכָתִיב (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב
כְּמַרְאָה הַבְּזֵק, לְבִשָׁרָא לְיִשְׂרָאֵל, וּבְהֵהוּא
זְמַנָּא הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל
תְּהוֹמוֹת וּגּוֹמֵר (תהלים קמח ז), כְּלָהוּ לְעֵילָא
וּלְתַתָּא מַה דְּאַתְבְּרִי עַד יְתוּשׁ זְעִירָא, כְּלָהוּ
מִשְׁבָּחִין לֵיהּ, כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה
כְּפָמִים לַיָּם מְכַסִּים (ישעיה יא ט), בְּהֵהוּא זְמַנָּא
יִתְקִיִּים קְרָא, (צפניה ג ט) כִּי אִז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים
שְׂפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֶם בְּשֵׁם יְהוָה וּגּוֹמֵר.
בְּהֵהוּא זְמַנָּא אַתְבְּנִי בֵּיתָא דְשְׂכִינְתָא דְאִיהִי
בֵּית הַבְּחִירָה עַל יַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִין
הוּא, דְאַתְמֵר בְּה (זכריה ב ט) וְאֵנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר
יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְאֵנִי אֶבְנֶה אֵינוֹן אֶבְנִין
טְבִין דְאַתְבְּנִי מִינָהּ, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית
ל א) וְאֶבְנָה גַם אֲנִי מִמֶּנָּה, נְטִיעִין קְדִישִׁין,
הֵדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה ס כא) נְצַר מְטָעֵי מַעֲשֵׂה
יָדֵי לְהַתְּפָאָר, וּבְנִינָא דְבִי מְקֻדְשָׁא תְּהֵא בְּנוּיָה
מְכַסְפָּא וְדִהָבָא וְאֶבְנִין יְקִירִין, וְתִהֵא מְרַקְמָא
מְכַל צִיּוֹרָא דְעוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְעֲלֶיהָ נְהָרָא
יְרוּשָׁלַיִם דְּלְעֵילָא, לְעֵילָא מְרַקְמָא מְכַל מִינֵי
גִּוְנִין דְּנְהוּרָא, וְרִזָּא דְמִלָּה יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה
כְּעִיר שְׁחִבְרָה לָּהּ יַחְדוֹ (תהלים קכב ג), דְאַנְהָרָא
עַל גְּבוּי.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא אַתְקִיִּים בְּיִשְׂרָאֵל (ישעיה ס כ) לֹא
יָבֵא עוֹד שְׁמֵשֶׁךְ, וִירְחָךְ לֹא יֵאָסֵף
וּגּוֹמֵר, וְאַתְעֵר שִׁיר הַשִּׁירִים בְּעֵלְמָא, וְאַדְלִיק
נְהוּרָא עַל זֵיתָא וְשִׁרְגָא, דְיִשְׂרָאֵל אֵינוֹן
פְּתִילָה, אוֹרִייתָא מִשְׁחָא, שְׂכִינְתָא שְׁרָגָא, הֵדָא
הוּא דְכָתִיב (איוב כט ג) בְּהִלּוּ נְרוֹ עֲלֵי רֵאשִׁי,
בְּהֵהוּא זְמַנָּא אַתְמֵר בְּשְׂכִינְתָא, וְחִלְצָה
נְעֵלוּ (דברים כח ט), נְעֵלוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא,
לְקִיִּים בִּיה שֶׁל נְעֵלְךָ (שמות ג ה), וְאַתְיַיְחַד

בְּשְׂכִינְתִּיהּ, דְאַתְקִירָאת חֲלִיצָה, וְאִיהוּ חֲלוּץ הַנְּעֵל, וְלֹא צְרִיכִין לְאַתְחַבְּרָא

בְּאַרְחַּי יָבוּם לְעוֹלָם, דְּאַתְמַר בְּהַ (רות ד ז) וְזֹאת
 לְפָנַיִם בְּיִשְׂרָאֵל וּגְוֹמַר, שְׁלַף אִישׁ נֶעְלוּ וְנָתַן
 לְרַעְהוּ, מֵאֵי נֶעְלוּ דָּא פְּנוּ"י, הֵהוּא דְאַתְמַר
 בִּיהַ (שיר ד יב) גֵּן נֶעְלוּ, אֲתַפְתַּח הֵהוּא נֶעְלוּ
 מִפְתָּחַא, בְּגִין דְּלַפְתַּח חֲטָאת רֹבִיץ (בראשית ד ז),
 אֲתַעְבֵּר הֵהוּא חֲטָאת וְאֲתַפְתַּח תְּרַעָא, הֵדָּא
 הוּא דְכְּתִיב (תהלים קיח כ) זֶה הַשְּׁעַר לַיהוָה,
 וַיַּחְזֹן תַּמָּן שְׂכִינְתָא, דְּאַתְמַר בְּהַ וְזֹאת לְפָנַיִם
 בְּיִשְׂרָאֵל.

לְרַעְהוּ. מַה זֶה נֶעְלוּ, זֶה פְּנוּ"י?
 אוֹתוּ שְׁנֵאמַר בּוּ גֵן נֶעְלוּ, נִפְתַּח
 אוֹתוּ נֶעְלוּ הַמִּפְתָּח, מְשׁוּם
 שְׁלַפְתַּח חֲטָאת רֹבִיץ, נֶעְבֵּר אוֹתוּ
 חֲטָאת וְנִפְתַּח הַשְּׁעַר, זֶהוּ שְׂכִינְתָּב
 זֶה הַשְּׁעַר לַיהוָה, וַיִּרְאוּ שָׁם
 שְׂכִינָה, שְׁנֵאמַר בְּהַ וְזֹאת לְפָנַיִם
 בְּיִשְׂרָאֵל.

דְּבַר אַחַר, וְזֹאת לְפָנַיִם בְּיִשְׂרָאֵל,
 עַל הַגְּאֻלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה. עַל
 הַגְּאֻלָּה - זוֹ שְׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, ה'י
 הָעֲלִיּוֹנָה, וְעַל הַתְּמוּרָה - זוֹ
 שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁהִיא תְּמוּרָה
 בְּאוֹתוּ שְׁנֵאמַר בּוּ אֵל תְּמִירָנִי בּוּ,
 וְהֵם ה"ה, וְזֹאת זֶה בֵּן וּבַת,
 יִשְׂרָאֵל זֶה אָב, וּמְשׁוּם זֶה לְמִטָּה
 הוּא תְּמוּרוֹת הָאוֹתִיוֹת יְהוָה
 בְּאֲדָנִי, אֲבָל לְעוֹלָם הֵבָא אֵין
 תְּמוּרָה, כְּמוֹ שְׂבִאֲרוּהוּ בְּעֵלֵי
 הַמְּשֻׁנָּה, לֹא כְּשֵׁאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי
 נִקְרָא, בְּעוֹלָם הַזֶּה נִכְתָּב בִּיהוָה
 וְנִקְרָא בְּאֲדָנִי, וּבְעוֹלָם הֵבָא
 נִכְתָּב בִּיהוָה וְנִקְרָא בִּיהוָה.
 וְעוֹד שְׁלַף אִישׁ נֶעְלוּ, זֶהוּ הַגּוֹרֵף,
 שֶׁהִיא אֲשֶׁה, הַכְּלִי שְׁלוֹ, וְזֶה
 מִטְטְרוּ"ן, וְנָתַן לְרַעְהוּ,
 שְׁלַפְעָמִים נִמְצָא בּוּ הָעֵמוּד
 הָאֲמֻצְעִי, וְלַפְעָמִים צְדִיק,
 וְלַפְעָמִים הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא
 תְּעוּדָה בּוּ, וְלַפְעָמִים הַשְּׂכִינָה
 הַתַּחְתּוֹנָה הִיא תְּמוּרָה בּוּ, וְזֶהוּ
 גֵּן נֶעְלוּ, וּבּוּ מַעֲיָן חֲתוּם, שֶׁהִיא
 שְׂכִינָה, י' פְּלוּלָה מַעֲשֵׂר סְפִירוֹת,
 י' מִן מִטְטְרוּ"ן.

דְּבַר אַחַר וְזֹאת לְפָנַיִם בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאֻלָּה
 וְעַל הַתְּמוּרָה, עַל הַגְּאֻלָּה דָּא שְׂכִינְתָא
 עֲלָאָה ה' עֲלָאָה, וְעַל הַתְּמוּרָה דָּא שְׂכִינְתָא (ד)
 טא ע"א) תַּתָּא, דְּאִיהִי תְּמוּרָה בְּהֵהוּא דְאַתְמַר
 בִּיהַ אֵל תְּמִירָנִי בּוּ, וְאִינוּן ה"ה, וְזֹאת דָּא בֵּן
 וּבַת, יִשְׂרָאֵל דָּא אָב, וּבְגִין דָּא לְתַתָּא אִיהוּ
 תְּמוּרוֹת אֲתוּוֹן יְהוָה בְּאֲדָנִי, אֲבָל לְעֵלְמָא
 דְּאִתִּי לִית תְּמוּרָה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מְאָרִי
 מִתְּנִיתִין לֹא כְּשֵׁאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי נִקְרָא, בְּעוֹלָם
 הַזֶּה נִכְתָּב בִּיהוָה וְנִקְרָא בְּאֲדָנִי, וּבְעוֹלָם
 הֵבָא נִכְתָּב בִּיהוָה וְנִקְרָא בִּיהוָה.

וְעוֹד שְׁלַף אִישׁ נֶעְלוּ, דָּא גּוֹפָא דְאִיהִי אֲתַתָּא
 כְּלִי דִּילִיָּה, וְדָא מִטְטְרוּ"ן, וְנָתַן לְרַעְהוּ,
 דְּלִזְמָנִין אֲשַׁתְּכַח בִּיהַ עֵמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא,
 וְלִזְמָנִין צְדִיק, וְלִזְמָנִין שְׂכִינְתָא עֲלָאָה אִיהִי
 תְּעוּדָה בִּיהַ, וְלִזְמָנִין שְׂכִינְתָא תַּתָּא הִיא
 תְּמוּרָה בִּיהַ, וְדָא אִיהוּ גֵּן נֶעְלוּ, וּבִיהַ מַעֲיָן
 חֲתוּם, דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא, י' כְּלִילָא מַעֲשֵׂר
 סְפִירָן, י' מִן מִטְטְרוּ"ן.

כְּרַ הַסְפִירוֹת פּוֹעֲלוֹת בְּעוֹלָם
 הַשְּׁפַל הַזֶּה, וּבּוּ יְבוּם וַחֲלִיצָה
 וְגַט פְּטוּרִין, וְכָל הָאוֹתִיוֹת בּוּ, הֵן
 תְּמוּרוֹת, כְּמוֹ מִצְפָּ"ן, וְהוּא
 נֶעִילַת חֲגִין וְזְמָנִים וְיָמִים טוֹבִים,
 נֶעִילַת דְּלַת בְּפָנֵי לוֹוִים, בְּיוֹם
 הַכַּפּוּרִים שֶׁהוּא הָעוֹלָם הֵבָא, לֹא
 נִקְרָא יְהוָה בְּאֲדָנִי שֶׁהוּא דִין,

כְּרַ סְפִירָן פּוֹעֲלִים בִּיהַ בְּהֵאֵי עֲלְמָא שְׁפֻלָּה,
 וּבִיהַ יְבוּם וַחֲלִיצָה וְגַט פְּטוּרִין, וְכָל
 אֲתוּוֹן בִּיהַ אִינוּן תְּמוּרוֹת, כְּגוֹן מִצְפָּ"ן, וְאִיהוּ
 נֶעִילַת חֲגִין וְזְמָנִין וְיָוִמִין טָבִין, נֶעִילַת דְּלַת
 בְּפָנֵי לוֹוִין, בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים דְּאִיהִי עֲלְמָא דְּאִתִּי,

לֹא אֲתַקְרִי יְהוָה בְּאֲדָנִי

והוא נעל, נעילת דלת, ואינו נועל הדלת, אלא היא פתוחה לקבל שבים, ומשום זה יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל, שאין בו יחוד לקדוש ברוך הוא והשכינה, ולפעמים היא השכינה ומסתלק הקדוש ברוך הוא, ולפעמים הקדוש ברוך הוא, ומסתלקת השכינה.

ומשום זה עונת תלמידי חכמים בשבת, שבימי חל פששולט מטטרו"ן, נאמר יהיה סגור ששת ימי המעשה, בו היא סוגרת השער, וכיום השבת יפתח, יפתח השער ותצא ממנו השכינה להתיחד עם בעלה, ובאותו זמן נקראת כוס מלא. זהו שפתוב ומלא ברפת יהו"ה ים ודרום ירשה, שבימות החל נקראת יבשה במטטרו"ן. זהו שפתוב ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמן שנתמלאת, נאמר עליה כוס ישועות אשא ובשם יהו"ה אקרא, כו"ס היא אלהי"ם בחשבון, שעולה לחשבון פנו"י, במה מתמלאת? באות י, ונעשית כוס רויה, ומשום זה כוס צריך עשרה דברים וכו'.

קם רבי שמעון ואמר: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח, בזאת ודאי אני רוצה להתחזק, בפסוק הנה של דוד, קום דוד, הרי זאת שלך אצלנו. אהרן הכהן, קום משנתך, הרי זאת שלך אצלנו, שנאמר בה בזאת יבא אהרן אל הקדש. קום הרועה הנאמן להגן על זאת שלך, שנאמר בה וזאת התורה אשר שם משה, שהרי פמה עורכי

דאיהי דין, ואיהו נעל, נעילת דלת, ואינו נועל הדלת, אלא איהי פתיחא לקבל שבים, ובגין דא יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל, דלית יחודא ביה לקודשא בריך הוא ושכינתא, ולזמנין איהי שכינתא, ואסתלק קודשא בריך הוא, ולזמנין קודשא בריך הוא, ואסתלק שכינתא.

ובגין דא עונת תלמידי חכמים בשבת, דביומין דחול דשליט מטטרו"ן אתמר (יחזקאל מד ב) יהיה סגור ששת ימי המעשה, ביה איהי סגירא תרעא, וביום השבת יפתח, יפתח תרעא, ותפיק מינה שכינתא לאתייחדא עם בעלה, ובההוא זמנא אתקריאת כוס מלא, הדא הוא דכתיב (דברים לג כג) ומלא ברפת יהו"ה ים ודרום ירשה, דביומין דחול אתקריאת יבשה במטטרו"ן, הדא הוא דכתיב (בראשית א ט) ויאמר אלהי"ם יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמנא דאתמליאת אתמר עליה (תהלים קטז א) כוס ישועות אשא ובשם יהו"ה אקרא, כו"ס איהי אלהי"ם בחשבון, דסליק לחשבון פנו"י, במאי אתמליאת באת י, ואתעבדת כוסי רויה, ובגין דא כוס צריך עשרה דברים וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח (תהלים כד א), בזאת בודאי אנא בעינא לאתתקפא, בהאי קרא דדוד, קום דוד הא זאת דילך לגבן, אהרן פהנא קום משנתך הא זאת דילך לגבן, דאתמר בה (ויקרא טו א) בזאת יבא אהרן אל הקדש, קום רעיא מהימנא לאגנא על זאת דילך, דאתמר בה (דברים ד

מד) וזאת התורה אשר שם משה, דהא פמה מארי מגיחי קרבא קא אתיין

קְרֻבוֹת בָּאִים לְהִלָּחֵם עֲלֶיהָ. קוֹמוּ
נְבִיאֵי אֲמַת, שְׁהֲרִי זֹאת שְׁלֹכֶם
אֶצְלָנוּ, שְׁהִיִּיתֶם מִתְנַבְּאִים, עֲלֶיהָ
נֹאמֵר אֵל יִתְהַלֵּל חֲכֵם בְּחֻכְמָתוֹ וְאֵל
יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר בְּגִבּוּרָתוֹ
וְגוֹמֵר, כִּי אִם בְּזֹאת, זֹאת אֲשִׁיב
אֵל לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל לוֹ.

קוֹמוּ הָאֲבוֹת בְּעֲלֵי הַבְּרִית, שְׁהֲרִי
זֹאת אוֹת הַבְּרִית שְׁלֹכֶם בִּינֵינוּ,
שְׁנֹאמֵר בָּהּ וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתֶם
בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם וְגוֹמֵר, וּבְגִלְלָהּ
אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְזָכַרְתִּי
אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב. קוֹם שְׁלֹמֵה
הַמֶּלֶךְ, שְׁאַתָּה הוּא הַשְּׁלוֹם שְׁלֵה,
קוֹם לְהִיּוֹת לְעֶזֶר לָהּ בְּקֶרֶב הָהָה.
נַעַר נַעַר, שְׁאַתָּה בַּעַל הַמַּפְתָּחוֹת
שֶׁל אוֹצְרוֹת הַמֶּלֶךְ, שְׁכַל כְּלֵי
הַקֶּרֶב שֶׁל הַמֶּלֶךְ בְּהֵם, קוֹם פְּתַח
הַהִיכָל, אֲדַנִּי שְׁפָתַי תַּפְתָּח, וּפִי
יִגִּיד שְׁבַחֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן, שְׁהֲרִי
הַהִיכָל (הַעֲלִיּוֹן) שְׁלוֹ הוּא, טַל רְשׁוֹת
וּפְתַח אֶת הַהִיכָל בְּשִׁבִיל כְּבוֹד
הַשְּׁכִינָה.

פְּתַח וְאָמַר, זֶרְקָא מְקַ"ף שׁוֹפֵ"ר
הוֹלִ"ף סְגוּלַת"א. בִּינֵיתִים הִנֵּה
הַעֲלִים יָרֵד (הַרְעִיעַ הַנֶּאֱמָן. פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן)
וְאָמַר: רוּעָה הַנֶּאֱמָן, אֵתָהּ הוּא
בַּעַל הַקְּלַע שֶׁל רוּעָה שֶׁהֶלֶךְ עִם
הַצֹּאֵן, בְּשִׁבִיל דְּבִים, זְאֲבִים
וְחַיּוֹת רְעוּת שְׂבָאִים לֶאֱכֹל אֶת
הַצֹּאֵן, דְּרָפוּ לְהִיּוֹת הַקְּלַע עִמּוֹ
כְּדֵי לִזְרֹק אֲבָנִים עֲלֵיהֶם, שְׁיִהְיוּ
הַצֹּאֵן שְׂמוּרִים מִחַיּוֹת רְעוּת, קוֹם
קַח אֶת הַקְּלַע בְּיָדְךָ. פְּתַח וְאָמַר:
זֶרְקָא, שְׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה, אֵתָהּ הוּא
הַקְּלַע הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, שְׁבָךְ נִזְרָקוֹ שֶׁלשׁ אֲבָנִים
שֶׁהֵן סְגוּלַת"א, שֶׁלשׁ אֲבָנִים
יְקָרוֹת שֶׁהֵן שֶׁלשׁ הָאֲבוֹת, וְאֵת
אֲבֵן יְקָרָה עַל כָּלָם, כְּתוּב בְּרֵאשׁ
כָּלָם, עֲלִיךָ נֹאמֵר אֲבֵן מְאֹסוֹ
הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה, וְהָאֲבֵן
הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמִתִּי מִצְבֵּה יְהִי
בֵּית אֱלֹהִים. אֵתָהּ הוּא שְׁנֹאמֵר

לְאַגְחָא עֲלָהּ, קוֹמוּ נְבִיאֵי קְשׁוּט דְּהָא זֹאת
דִּילְכוּן לְגַבְנָן, דְּקָא הוּיְתוּן מִתְנַבְּאִין, עֲלָהּ
אֲתָמֵר (יִרְמִיָּה ט כב) אֵל יִתְהַלֵּל חֲכֵם בְּחֻכְמָתוֹ וְאֵל
יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר בְּגִבּוּרָתוֹ וְגוֹמֵר כִּי אִם בְּזֹאת,
זֹאת אֲשִׁיב אֵל לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל לוֹ (אֵיכָה ג כא).

קוֹמוּ אֲבֵהֶן מְאֲרֵי דְבְרִית, דְּהָא זֹאת הַבְּרִית
דְּלְכוּן בִּינָנָא, דְּאֲתָמֵר בָּהּ (וִיקְרָא כו מד) וְאֵף
גַּם זֹאת בְּהִיוֹתֶם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם וְגוֹמֵר, וּבְגִינָה
אָמַר קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא (שֵׁם יב) וְזָכַרְתִּי אֶת
בְּרִיתִי יַעֲקֹב, קוֹם שְׁלֹמֵה מְלֶפָא דְּאֲנָתְךָ שְׁלֵם
דִּילָהּ, קוֹמוּ לְמַהוּי עֶזֶר לְגַבְנָה בְּהֵאִי קְרָבָא,
נַעַר נַעַר דְּאֲנָתְךָ מְאֲרֵי מַפְתָּחֶן דְּאוֹצְרֵין דְּמְלֶפָא,
דְּכָל מְאֲנֵי קְרָבָא דְּמְלֶפָא בְּהוֹן, קוֹם אֲפְתַח
הַיְכָלָא, אֲדַנִּי שְׁפָתַי תַּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד שְׁבַחֵי
דְּמְלֶפָא עֲלָהּ, דְּהָא הַיְכָלָא (עֲלָהּ) דִּילָהּ
אִיהוּ, טוֹל רְשׁוֹ וְאֲפְתַח הַיְכָלָא בְּגִין יְקָרָא
דְּשְׁכִינָתָא.

פְּתַח וְאָמַר זֶרְקָא מְקַ"ף שׁוֹפֵ"ר הוֹלִ"ף
סְגוּלַת"א, אֲדַהֲכִי הָא עוֹלִימָא קָא נַחֲת
(רַעֲיָא מְהִימָנָא פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן) וְאָמַר, רַעֲיָא מְהִימָנָא
אֲנָתְךָ אִיהוּ מְאֲרֵי דְקִירְטָא, דְּרַעֲיָא דְאֲזִיל
בְּעָאנָא, בְּגִין הוּבִין זְאֲבִין וְחַיּוֹן בִּישִׁין דְּקָא
אֲתִיין לְמִיכָל עָאנָא. (דף סא ע"ב) אֲרַחָא דִּילָהּ
לְמַהוּי קִירְטָא בְּהַדִּיעָה לְזֶרְקָא אֲבָנִין לְגַבְיֵהוּ,
לְמַהוּי עָאנָא נְטִיר מַחִיוֹן בִּישִׁין קוֹם נְטִיל
קִירְטָא בְּיָדְךָ, פְּתַח וְאָמַר זֶרְקָא, שְׁכִינָתָא
קְדִישָׁא, אֲנָתְךָ הוּא קִירְטָא קְדִישָׁא דְקוֹדֶשׁא
בְּרִיךְ הוּא דְבָךְ, אֲזִדְרִיקוּ תְּלַת אֲבָנִין דְּאִינוּן
סְגוּלַת"א, תְּלַת אֲבָנִין יְקִירִין דְּאִינוּן תְּלַת
אֲבֵהֶן, וְאֲנָתְךָ אֲבֵן יְקָרָא עַל כָּלָהּ, תְּגַא בְּרִישָׁא
דְּכְלָהּ, עֲלִיךָ אֲתָמֵר (תְּהִלִּים קיח כב) אֲבֵן מְאֹסוֹ
הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה, וְהָאֲבֵן הַזֹּאת אֲשֶׁר
שְׁמִתִּי מִצְבֵּה יְהִי בֵּית אֱלֹהִים (בְּרֵאשִׁית כח)

עליך, האבן שהקתה את הצלם
והיתה לה גדול, ומלאה כל
הארץ.

והיא כתר כמו זה ס בראש החוט
של זרק"א, אבן פלולה
ומתעטרת (פלולה ומעטרת) כמו אבן
בראש הטבעת, וכשישראל
משפילים בחכמה, שהיא י'
המחשבה העליונה, יודעים לזרק
אותה את האבן הזו, שהיא בת
יחידה, לאותו מקום שנגזרה,
משום שהבת נעשית באב. זהו
שפתוב יהו"ה בחכמה יסד ארץ,
בחכמה שהוא האב, יסד את הבת
שהיא ארץ הדום רגליו.

ואותו החוט שלה הוא ו', שאבן,
שהיא כתר, עטרה על ראשו,
עטרה של ספר תורה, ובשבילה
נאמר, והמשתמש בכתר - יעבר,
הוא כתר תורה ודאי, ששלשה
כתרים הם, כתר תורה וכתר
כהנה וכתר מלכות, וכתר תורה
(וכתר שם טוב) על גביהן, והאבן הזו
היא י' בראש א', והיא י' בסופה,
עליה נאמר מגיד מראשית
אחרית, והיא יו"ד ה"א וא"ו ה"א
(יו"ד ה"א ו"א ה"א), כולל עשר ספירות,
שתן (שהוא) נעוץ סופן בתחלתן,
ותחלתן בסופן.

קמו כל ראשי הישיבה ואמרו:
רועה הנאמן, כמה אתה חזק
לזרק אבן, שהרי הגיעה למקום
שאינ מי שיודע מקומה,
ומלאכים הקדושים שואלים
בשבילה איה מקום פבודו
להעריצו, שאין מי שיודע
מקומו. כשעלתה למעלה,
למקום שזרקת אותה, עד שכלם
אומרים ברוך פבוד יהו"ה
ממקומו, ואף על גב שהיא קטנה
למטה, למעלה אין לה סוף.
מי יכול לערף קרב במקום שאתה

כב), אנת הוא דאתמר עלך (דניאל ב לה) אבנא די
מחת לצלמא והות לטור רב ומלאת כל ארעא.
ואיהו תגא פגוונא דא ס ברישא דחוטא
דזרק"א, אבנא פלילא ומתעטרא (ג"א
מוכללת ומעוטרת) פאבנא בריש עזקא, וכד אית
בישראל משפילים בחכמה דאיהי י' מחשבה
עלאה, ידעין לזרקא לה להאי אבנא דאיהי
בת יחידה, לההוא אתר דאתגזרת, בגין
דברתא באפא אתעבידת, הדא הוא
דכתיב (משלי ג יט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ,
בחכמה דאיהו אפא יסד ברתא דאיהי ארץ
הדום רגליו.

וההוא חוט דילה איהו ו', דאבנא דאיהי תגא
עטרה על רישיה, עטרה דספר תורה,
ובגינה אתמר ודאשתמש בתגא חלף, איהו
כתר תורה ודאי, דתלת כתרין אינון, כתר תורה
וכתר כהונה וכתר מלכות, וכתר תורה (ג"א
וכתר שם טוב) על גבייהו, והאי אבנא איהי י'
ברישא, ואיהי י' בסופה, עלה אתמר (ישעיה
מו י) מגיד מראשית אחרית, ואיהי (ג"א
ואיהו) יו"ד ה"א וא"ו ה"א (ג"א יו"ד ה"א וא"ו
ה"א), פליל עשר ספירן, דאינון (ס"א דאיהו) נעוץ
סופן בתחלתן ותחלתן בסופן.

קמו פלהו מארי מתיבתא ואמרו, רעיא
מהימנא כמה אנת תקיף לזרקא אבנא,
דהא מטא לאתר דלית מאן דיידע אתרהא,
ומלאכין קדישין שאלין בגינהא איה מקום
פבודו להעריצו, דלית מאן דיידע מקומו, פד
סלקא לעילא באתר דזריקת לה, עד דאמרין
פלהו (יחזקאל ג יב) ברוך פבוד יהו"ה ממקומו,
ואף על גב דאיהי זעירא לתתא, לעילא לית
לה סוף.

מאן יכיל לאגחא קרבא באתר דאנת תמן, באבנא זעירא דזריקת אזדעזעו

רְקִיעֵינָּךְ עַד אֵין סוּף, וּמְלֹאכֵינָּךְ עַד אֵין תְּכֵלֶת,
 וְכָל מְאֲרֵי מְתִיבְתָּא פְּלֹהוּ אֲזִדְעִזְעוּ וְנִפְלוּ
 בְּנִפְלִית אַפִּים, מְקִימֵיהוּ קְדָמָהּ, וְאָמְרוּ וְכִי
 בְּאֲבָנָא זַעֲרָא הָאֵי, כָּל שְׁפָן מָאן יִגִּיחַ עִמָּךְ
 בְּסִיפָא, דְּאִתְמַר בֵּהּ (תהלים קמט ו) רוממות א"ל
 בְּגִרְוֹנָם וְחָרְבַּ פִּיפִיּוֹת בִּידָם, דְּאִיְהִי קְרִיאַת
 שְׁמַע, חֲרָבָא דִּילָךְ דְּאַנְתָּ תִּקְיִנַּת לָךְ (ג"א
 לה) דְּבֵהּ קְטִילַת לְמַצְרֵי, הֲדָא הוּא
 דְּכִתְיִב (שמות ב יב) וַיִּפֶן פֶּה וְכֹה וַגּוֹמֵר וַיִּף אֶת
 הַמִּצְרַיִם, כ"ה וְכ"ה סִלְקִין לְחַמְשֵׁין אֲתוּוֹן,
 דְּמִיחָדִין בְּהוֹן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּעַמִּים,
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד,
 דְּאִית בְּהוֹן כ"ה אֲתוּוֹן תְּרִין זְמַנִּין, וְסִלְקִין
 לְחַמְשֵׁין תְּרַעִין דְּבִינָה, דְּאִיְהִי ח' תְּמִינָא
 מַעֲשֵׂר סְפִירָן מִתְתַּאָּה וְלַעֲיִלָּא.

ו' רִישָׁא דְחֲרָבָא, ו' גּוּפָא דְחֲרָבָא, תְּרִין פְּפִיּוֹת
 דִּילָהּ ה"ה, נְרַתְקָא דְחֲרָבָא אֵהִי"ה, וְהָכִי
 לְתַתָּא נְרַתְקָא דְהָאֵי חֲרָבָא אֲדַנִּי, וְאִיְהוּ
 יֵאֵהֱדוּנָה"י לְתַתָּא, יֵאֵהֱוִיָּה"ה לַעֲיִלָּא, (ג"א
 יח"ו הה"ו יה"ה), וְרִזָּא דְמִלָּה (שמות טו א) אֲזִ יִשִּׁיר
 מֹשֶׁה תְּמִנָּא אֲתוּוֹן בְּחִיבּוּרָא לַעֲיִלָּא, (ישעיה נח
 ט) א"ז תְּקַרָּא וִיהוּ"ה יַעֲנֵה לְתַתָּא, וּמָאן יְכִיל
 בְּרוּמְחָא דִּילָךְ דְּאִיְהוּ רַמ"ח תִּיבִין דְּקְרִיאַת
 שְׁמַע, אַגַּח קְרָבָא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְחֲבֵרוֹי, נַחְזִי
 מְאִי נִיְהוּ חֵילָא וְתַקִּיפּוּ דִּילֵיהּ, דְּהָא אִיְהוּ
 אֲתַעַר עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וַיִּזְדַּעְזְעוּ כָּל עֲלָמִין
 עֲלָאִין וְתַתָּאִין וּבְאִוְמָאָה לְכָל חֵיילִין לַעֲיִלָּא
 וְתַתָּא לְמַהוּי בְּעֲזָרִיָּה, אַגַּח לֵיהּ. קוּם רַבִּי
 שְׁמַעוֹן זְרִיז גְּרַמְךָ בְּמָאנִי קְרָבָא דִּילָךְ, נַחְזִי
 מְאִי תַקִּיפּוּ וּגְבוּרָה דִּילָךְ.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר, זְרַק"א מְק"ף
 שׁוּפ"ר הוּל"ף סְגוּלַת"א, קָם וְנָטִיל תְּלַת
 אַבְנִין דְּאִינוּן י"י", וְאַבְנָא עֲלָאָה דְּאִיְהִי

שֵׁם, בְּאֲבָן קְטֹנָה שְׁזַרְקַת
 הַזְדַּעְזְעוּ רְקִיעֵים עַד אֵין סוּף,
 וּמְלֹאכֵים עַד אֵין תְּכֵלֶת, וְכָל
 רֵאשֵׁי הַיְשִׁיבָה כָּלֵם הַזְדַּעְזְעוּ
 וְנִפְלוּ בְּנִפְלִית אַפִּים מְקִימֵם
 לְפָנֶיהָ, וְאָמְרוּ, וְכִי בְּאֲבָן קְטֹנָה
 זֹ, כָּל שְׁפָן מִי יִלְחַם עִמָּךְ בְּסִיף,
 שְׁנֹאֲמַר בּוּ רוממות א"ל בְּגִרְוֹנָם
 וְחָרְבַּ פִּיפִיּוֹת בִּידָם, שְׂהִיא
 קְרִיאַת שְׁמַע, הַחֲרֹב שְׁלָךְ שְׂאֵתָהּ
 הַתְּקַנְתָּ לָךְ (אותה), שְׂבֵה הַרְגַתְּ אֶת
 הַמִּצְרַיִם, זְהוּ שְׂפָתוֹב וַיִּפֶן פֶּה וְכֹה
 וַגּוֹמֵר וַיִּף אֶת הַמִּצְרַיִם. כ"ה וְכ"ה
 עוֹלִים לְחַמְשֵׁים אוֹתִיוֹת,
 שְׁמִיחָדִים בְּהֵם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא פְּעַמִּים, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, שְׁיֵשׁ בְּהֵן
 עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיוֹת פְּעַמִּים,
 וְעוֹלִים לְחַמְשֵׁים שְׁעָרֵי בֵינָה,
 שְׂהוּא ח', שְׁמִינִית מַעֲשֵׂר
 הַסְּפִירוֹת מִמְטָה וּלְמַעְלָה.

ו' ראש החרב, ו' גוף החרב, שתי
 פיפיות שלה ה"ה, נרתיק החרב
 אהי"ה, וכך למטה נרתיק החרב
 הזו אדנ"י, והוא יאהדונה"י
 למטה, יאההויה"ה למעלה, (יהי
 יהי יהי)
 משה, שמונה אותיות בחבור
 למעלה, א"ז תקרא ויהו"ה יענה,
 למטה, ומי יכול ברמח שלך
 שהוא מאתים ארבעים וחמש
 תבות של קריאת שמע, הלחם
 קרב לרבי שמעון וחבריו, נראה
 מהו הכח והתקף שלו, שהרי הוא
 מעורר עליונים ותחתונים,
 ויזדעזעו כל העולמות העליונים
 והתחתונים, ובשבועה לכל
 החילות למעלה ולמטה להיות
 בעזרו, הלחם לו. קום רבי
 שמעון, זרו עצמך בכלי הקרב
 שלך, ונראה מה החזק והגבורה
 שלך.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, פִּתַּח וְאָמַר:
 זְרַק"א מְק"ף שׁוּפ"ר הוּל"ף

סגולת"א. קם ונטל שלש אבנים שהן י"י י"י, ואבן עליונה שהיא בקלע, תג בחוט הרי ארבע שהן ארבעים, וחוט של הלכנה (שסוכבת) עליה הינו ב', וסוד הדבר - בראשית, ב' ראשית. על הנקדה הזו נאמר בעשרה מאמרות נברא העולם. מה זה ב'? אותו החוט שסוכב אותה, ולנקדה הזו יש ראש ואמצע וסוף, ונעשית שלש יודיים י"י י"י, שעולות לשלשים, ואותו חוט ב' - שלשים ושתים. התג שעל החוט י", והרי ארבעים ושתים, כנגד שלשים ושתים אלהיים ועשר האמירות שבהן נבראו שמים וארץ וכל צבאם.

[וירא אלהים את כל אשר עשה, שהוא סוד של נברא מלאך יהו"ה אליו בלבת אש, בלבת התורה, וזהו כי יום נקם בלב", ובהם פועלות ארבעים ושתים האותיות של יהו"ה. וסוד הדבר - פתחו לי שערי צדק אב"א כ"ם אודה יה, וכלם נכללים בכאר שבע, זה אב"ג ית"ץ וחקריו].

אמרו לו בעלי המשנה: רבי רבי, פמה חזקות האבנים שזרקת, שהודעזעו בהן שמים וארץ, וכל החיות והבהמות והעופות ברחו, ומהם נפלו לארץ, והכסא הנכבד ומלאכים ואופנים כלם הודעזעו מהאבנים שלך, ואלו הם ארבעה טורי אבן, שכלם אחד.

אשרי מי שמוציא את האבנים השלמות הללו בתפלתו, בארבע תפלות עם תפלת מוסף, שעליהן נאמר אבנים שלמות תבנה, ויש אבן של התורה, שנאמר בה והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהיים, שהיא מצד העמוד האמצעי, שנאמר בו וזאת התורה אשר שם משה, שהוא הדמות שלו.

והאבנים הללו כלין אחת. המלכות הקדושה היא מצד

בקירטא, תגא בחוטא הא ארבע, דאנון ארבעין, וחוט דסיהרא (נ"א דסחרא) עליה היינו ב', ורזא דמלה בראשית ב' ראשית, האי נקודה (ד' סב ע"א) עליה אתמר בעשרה מאמרות נברא העולם מאי ב' ההוא חוט דאסחר עליה, והאי נקודה אית לה רישא ואמצעייתא וסופא, ואתעבדת תלת יודיים י"י י"י, דסלקין לתלתין, וההוא חוט ב' תלתין ותריין, תגא דעל חוט י", והא ארבעין ותריין, לקבל ל"ב אלהיים, ועשר אמירן דאתברי בהון שמיא וארעא וכל חיליהון, (וירא אלהים את כל אשר עשה, דאיהו רוא וירא מלאך יהו"ה אליו בלבת אש, בלבת דאורייתא ודא איהו כי יום נקם בלב", ובהון פועלים ארבעין ותריין אתוון דיהו"ה, ורזא דמלה פתחו לי שערי צדק אב"א כ"ם אודה יה, וכלהון אתכלילן בבאר שבע, דא אב"ג ית"ץ וחקריו).

אמרו ליה מארי מתניתין, רבי רבי פמה תקיפין אבנין דזריקת, דאזדעזעו בהון שמיא וארעא, וחיוון ובעירן ועופין פלהו ברחו, ומנהון נפלו לארעא, וכרסייא יקירא ומלאכין ואופנים פלהו אזדעזעו מאבנין דילך, ואלין אינון ארבעה טורי אבן, דכלהו חד.

זבאה איהו מאן דאפיק אבנין אלין שלמין בצלותיה, בארבע צלותין עם צלותא דמוסף, דעליהו אתמר (דברים כו ו) אבנים שלמות תבנה, ואית אבן דאורייתא, דאתמר בה (בראשית כח כב) והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהיים, דאיהי מסטרא דעמודא דאמצעייתא, דאתמר ביה (דברים ד מד) וזאת התורה אשר שם משה, דאיהו דיוקנא דיליה.

ואלין אבנין פלהו חד, מלכות קדישא איהי מסטרא דשמאלא, אתמר בה (שם כה א)

אבן שלמה וצדק יהיה לה,

וְהָאֵי אִיְהִי (דניאל ב לה) אֲבָנָא דִּי מַחַת לְצַלְמָא
 דְּהוּת לְטוּר רַב וּמְלֵאת כָּל אַרְעָא, מֵאֵי וּמְלֵאת
 כָּל אַרְעָא, אֲלָא בְּגִינָה אֲתַמַּר (ישעיה ו ג) מְלֵא כָּל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעֵלָה אֲתַמַּר (זכריה ג ט) עַל אֲבָן
 אַחַת שְׁבַעָה עֵינַיִם, דְּאִינוּן שְׁבַעָה רוּעִין
 קְדִישִׁין, וְאִינוּן שְׁבַע דְּכוּרִין וְשְׁבַע נְיוֹקְבִין,
 כְּלָהוּ כְּלִילָן בְּהַ וְרִזָּא דְּמִלְהַ שְׁבַעָה וְשְׁבַעָה
 מוּצָקוֹת.

הַשְּׂמַאל, נֹאמַר בְּהַ אֲבָן שְׁלֵמָה
 וְצִדִּיק יִהְיֶה לָּךְ, וְהָאֲבָן הַזֶּה הִיא
 שֶׁהִתְתָּה אֶת הַצֶּלֶם, שֶׁהִיְתָה לְהַר
 גְּדוֹל וּמְלֵאָה כָּל הָאָרֶץ. מֵהַ זֶה
 וּמְלֵאָה כָּל הָאָרֶץ? אֲלָא בְּשִׁבְלֵהָ
 נֹאמַר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,
 וְעֵלָה נֹאמַר עַל אֲבָן אַחַת שְׁבַעָה
 עֵינַיִם, שֶׁהֵם שְׁבַעָה רוּעִים
 קְדוּשִׁים, וְהֵם שְׁבַעָה זְכוּרִים
 וְשְׁבַע נְקֻבוֹת, וְכֻלָּם כְּלוּלִים בְּהַ,
 וְסוּד הַדְּבָר - שְׁבַעָה וְשְׁבַעָה
 מוּצָקוֹת.

וְהָאֵי אֲבָן אִיְהִי חֲמִשָּׁה אֲבָנִין דְּשׁוּי דָּוִד
 בְּקִירְטָא וְאֲתַעֲבִידוּ כְּלָהוּ חַד, הַדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב (שמואל א ו יז) וַיִּקַּח דָּוִד חֲמִשָּׁה חִלּוּקֵי
 אֲבָנִים מִן הַנַּחַל, וְאִינוּן גְּדוּלָה גְּבוּרָה תְּפָאֲרַת
 נְצִיחַ הוּד, דְּבַהוּן שְׁבַח דָּוִד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְאָמַר (ד"ה א כט) לָךְ יְהו"ה הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה
 וְגוֹמַר, וְאֵלִין חֲמִשָּׁה חִלּוּקֵי אֲבָנִים נְטִיל לֹון
 מִן הַנַּחַל דְּאִיהוּ יְסוּד ח"י עֲלָמִין, וְכַד שׁוּי
 לֹון בְּקִירְטָא דְּאִיהִי מְלָכוֹת קְדִישָׁא, אֲתַעֲבִידוּ
 בְּהַ חַד, וְטַבַּע בְּמַצָּחָא דְּפִלְשֶׁתָּא וְקִטִּיל לִיהַ.
 וְאִינוּן חֲמֵשׁ אֲבָנִין דְּאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְכַד שׁוּי לֹון
 בְּקִירְטָא דְּאִיהִי שְׁפָה דְּפוּמָא צְרִיף לְמַעֲבַד לֹון
 בְּהַ כְּלָהוּ אַחַד, דְּבִזְמַנָּא דִּינְצַח בְּהַ קוּדְשָׁא
 בְּרִיף הוּא כָּל אוּמִין דְּעֲלָמָא יִתְקַיִים בַּהוּן כִּי
 אַז אֶהְפוּף אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה לְקִרָא כָּלָם
 בְּשֵׁם יְהו"ה לְעַבְדוּ שְׁכָם אַחַד (צפניה ג ט), וְהָא
 שְׁפָה וְדָאֵי דָא שְׁכִינָה, דְּהִכִּי סְלִיקַת
 בְּחוּשְׁפִין שְׁפָה, בְּגִין הִכִּי כָּל אוּמִין דְּעֲלָמָא
 עֲתִידִין לְאַשְׁתַּעֲבָדָא תַּחַת יְדֵהָ, וְלֵאמֹלְכָא
 לָהּ עֲלִייהוּ בְּיוּמִין דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא, לְקַיִים מַה
 דְּאֲתַמַּר בְּהַ (תהלים קג יט) וּמְלָכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.
 וְכַבָּה אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר הֵאֵי אַמוּנָה בְּלַבִּיהַ
 וּבְפוּמִיהַ דְּוְדָאֵי אִיְהִי אַמוּנָה דִּישְׂרָאֵל,

וְהָאֲבָן הַזֶּה הִיא חֲמֵשׁ אֲבָנִים
 שְׁשֵׁם דָּוִד בְּקִלְעַ וְנַעֲשׂוּ כְּלָן אַחַת.
 זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיִּקַּח דָּוִד חֲמִשָּׁה
 חִלּוּקֵי אֲבָנִים מִן הַנַּחַל, וְהוּן גְּדוּלָה
 וְגְבוּרָה, תְּפָאֲרַת, נְצִיחַ, הוּד,
 שְׁבַחָן שְׁבַח דָּוִד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּף
 הוּא, וְאָמַר לָךְ יְהו"ה הַגְּדוּלָה
 וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמַר, וְאֵלוּ חֲמִשָּׁה
 חִלּוּקֵי הָאֲבָנִים, נְטִיל אוּתָם מִן
 הַנַּחַל שְׁהוּא יְסוּד ח"י הַעוֹלָמִים,
 וְכַשְּׁשֵׁם אוּתָם בְּקִלְעַ, שְׁהִיא
 הַמְּלָכוֹת הַקְּדוּשָׁה, נַעֲשׂוּ בְּהַ
 אַחַת, וְהַטְּבִיעַ בְּמַצַּח הַפְּלִשְׁתִּי
 וְהִרְגַּ אֹתוֹ.
 וְהֵם חֲמֵשׁ הָאֲבָנִים שְׁהֵם שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה,
 וְכַשְּׁשֵׁם אוּתָם בְּקִלְעַ, שְׁהִיא
 הַשְּׁפָה שֶׁל הַפָּה, צְרִיף לַעֲשׂוֹת
 אוּתָם בְּהַ כָּלָם אַחַד, שְׁבִזְמַן
 שֶׁיִּנְצַח הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא אֶת כָּל
 אַמוֹת הָעוֹלָם, יִתְקַיִם בְּהֵם כִּי אַז
 אֶהְפֹּף אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה
 לְקִרָא כָּלָם בְּשֵׁם יְהו"ה לְעַבְדוּ
 שְׁכָם אַחַד, וְהַשְּׁפָה הַזֶּה וְדָאֵי זוּ
 שְׁכִינָה, שְׁפָה עוֹלָה בְּחֻשְׁבוֹן
 שְׁפָה, מְשׁוּם כִּף כָּל אַמוֹת
 הָעוֹלָם עֲתִידוֹת לְהַשְׁתַּעֲבָד תַּחַת
 יְדֵיהַ וְלְהַמְלִיכָה עֲלֵיהֶם בְּיַמֵּי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, לְקַיִם מַה שְׁנֹאמַר
 וּמְלָכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁשׁוּמַר הָאֲמוּנָה הַזֶּה
 בְּלַבּוֹ וּבְפִיו, שְׁוְדָאֵי הִיא אַמוּנַת יִשְׂרָאֵל, וְהִיא הַיְחוּד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, וְכַה מִיְחַדִּים יִשְׂרָאֵל

את הקדוש ברוך הוא פעמים בכל יום, ואשרי הוא מי שהוא באמנה אתו בגלות, שלא פוחד מעליונים ותחתונים, שבגללה נאמר לאדם וינחחו בגן עדן לעבדה ולשמרה, לעבדה במצוות עשה, ולשמרה במצוות לא תעשה, משום שהיא חמשים ושלשה סדרים של התורה, והיא העדן של התורה. מה זה התורה? העמוד האמצעי, היא הגן שלו, ועדן שלו.

רבי רבי, קום סובב את הקלע הזה, והקף וסובב אותו בשפה שלך, עם האבן הזו שפלולה (מכלל ומעטר) מפל אבני הבנין של התורה, (והתפלח) היא אבן יקרה מכללת ומעטרת באות ברית, ובאות שבת, ובאות ימים טובים, ובאות תפלין, והחוט שלה ברוך באצבע, וזו פריכת הרצועה של תפלה של יד, שבה היו הראשונים פורכים את שמע עם ואהבת באהבה של אהבה, שהינו ואהבת את יהו"ה אלהיך, כדי שתהיה אהובה על בעלה, ולא מפסיקים, ואחר שבא יעקב, שהוא כולל שלשת האבות, התיר אותה הפריכה שלה, ואמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

משום שהיא רוצה להיות היא סגלת מלכים, באותו זמן נאמר שופ"ר הול"ף סגולת"א, ואזל"א לשרות פתר על ישראל, שהוא העמוד האמצעי, שהוא ספר תורה הפולל חמשה חמשי תורה, ונעשית פתר על ראשו בכל אות ואות שלו מאלו האותיות הידועות של ספר תורה, כמו זה: ש ע ט נ ז ג ג, כל התגים הם אחת ועשרים, כנגד עשרים

ואיהי יחודא דקודשא בריך הוא, ובה מיחדין ישראל לקודשא בריך הוא זמנין בכל יומא, וזפאה איהו מאן דאיהי באמנה אתו בגלותא, דלא דחיל מעלאין ותתאין, דבגינה אתמר לאדם (בראשית ב טו) וינחחו בגן עדן לעבדה ולשמרה, לעבדה בפקודין דעשה, ולשמרה בפקודין דלא תעשה, בגין דאיהי ג"ן סדרים דאורייתא, ואיהי עדונא דאורייתא, מאי אורייתא עמודא דאמצעיתא, איהי גן דיליה, ועדן דיליה.

רבי רבי קום אסתר להאי קירטא, ואקף ואסתר לה בשפה דילך, בהאי אבנא דאיהי פלילא (נ"א מוכלל ומעטר) מפל אבנין דבניינא דאורייתא, (וצלותא) איהי אבן יקרה (דף טב ע"ב) מוכללת ומעוטרת באות ברית, ובאות דשבת, ובאות דימין טבין, ובאות תפלין, וחוט דילה פרוכה באצבעא, ודא פריכו דרצועה דתפלה דיד, דבה הוו קדמאין פורכין את שמע עם ואהבת ברחימו דאהבה, דהיינו ואהבת את יהו"ה אלהיך, בגין דתהא רחימא לגבי בעלה, ולא מפסיקין, ולבתר דאתא יעקב דאיהו פליל תלת אבהן, התיר ההוא פריכו דילה, ואמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

בגין דאיהי בעי למהוי איהי סגולת מלכים, בההוא זמנא אתמר שופ"ר הול"ף סגולת"א, ואזל"א לשריא פתרא על ישראל דאיהו עמודא דאמצעיתא, דאיהו ספר תורה פליל חמשה חומשי תורה, ואתעבידת תנא על רישיה, בכל את ואת דיליה, מאלין אתוון ידיעאן דספר תורה, כגוונא דא ש ע ט נ ז ג ג, פלהו זיינין אינון חד ועשרין, לקבל חד ועשרין אזכרות דתפלין דרישא, ולקבלייהו חד ועשרין אזכרות דתפלין

דִּיד, דִּסְלָקִין כְּלָהוּ אַרְבַּעִין וַתְּרִין, לְקַבֵּל שְׁמָא דְמ"ב, תְּגַא אִיהִי י' עַל רִישָׁא דְז', גּוּפָא דִילִיָּה ו', וְסִפְר תּוֹרָה עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא כְּלִיל שִׁית סְפִירָן מַחֲסַד עַד יִסוּד, מְלָכוּת י' זַעִירָא, בַּה אַתְעֵבִידָת שְׁבִיעֵי יוֹם שַׁבַּת, וְאִיהִי אוֹת תְּפִלִּין, אוֹת שַׁבַּת, אוֹת בְּרִית, וְאִיהוּ כְּתָר כְּהוֹנָה וְכְתָר מְלָכוּת, מְסִטְרָא דִימִינָא דְאַתְיִיְהִיבַת אוֹרִיִּיתָא, אַתְקִרִיאת כְּתָר תּוֹרָה וִימִינָא אִיהוּ כְּהֵנָא, מְסִטְרִיָּה אִיהוּ כְּתָר כְּהוֹנָה, וְעֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אִיהוּ מְלָךְ, וּמְסִטְרָא דְגְבוּרָה בֵּית דִּין הַגְּדוֹל, נְפִיק מִתְּמָן אֶשָׁא וְאוֹקִיד לִיָּה, וְכֵד כְּהֵנָא נְפִיק בְּשָׁלָם מֵהִיכְלָא, בַּהֲהוּא זְמַנָּא יִתְעֲרוּן לְוַיִּים בְּנִגּוּנָא (כֹּאן חֲסַר וְהוּא בְּתַקּוּנֵי זְהַר חֲדָשׁ).

וְעוּד אֵית תְּקוּנָא חֲמִשָּׁא בְּצִלוֹתָא, צִלוֹתָא אִיהִי כְּקִרְבָּנָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ קְדָמָאִין תְּפִלוֹת כְּנִגְד תְּמִידִין תְּקִנּוּם, תָּא חֲזִי קְרַבְנִין אִינוּן מְאַרְבַּע מִינִין, דְאִינוּן לְקַבֵּל אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר אָדָם, דְאִינוּן מְצוּיִירִים בְּכַרְסִיָּא, אֵית קְרַבְנָא דְהוּוּ מְקַרְבִּין יִשְׂרָאֵל, וְכֵהֵנָא הוּוּ קָרִיב קְרַבְנָא דְלֵהוּן.

קְרַבְנָא קְדָמָאָה, קְרַבְנָא דְהוּוּ קָרִיב לִימִינָא, דָּא צִלוֹתָא דְשַׁחְרִית, וְאָם הוּוּ זְכִיִּין הוּוּ נְחִית דִּיוּקְנָא דְאַרְיָ"ה וְהוּוּ מְקַבֵּל קְרַבְנָא, וְדָא מִיכָא"ל דְדַרְגִּיָּה חֲס"ד, אִיהוּ הוּוּ מְקַבֵּל צִלוֹתָא דְשַׁחְרִית, וְאָם לָא זְכוּ מַה כְּתִיב בְּקְרַבְנָא (שְׁמוֹת כב ל) לְפֶלֶב תִּשְׁלִיכוּן אוֹתוּ, דְחָשִׁיב לִיָּה כְּפִטְרִיפָה, וּבְגִין דָּא הוּוּ נְחִית דִּיוּקְנָא דְכָלֵב לְקַבֵּל הֵהוּא דוּרוּנָא, וְקְרַבְנָא, וְדָא אִיהוּ כְּלָב דְאָמַר דּוּד עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים כב), הַצִּילָה מִחֲרִיב נַפְשִׁי מִיַּד כְּלָב יַחֲדַתִּי, וְכֹל מְלֹאכֵי חֲפֵלָה דְאִינוּן כְּלָבִים צוּעֵקִים צוּעֵקִים בְּמִשְׁמַרְת הַשְּׁנִיָּה שֶׁל הַלֵּילָה, הֵם צוּחִים וְנוֹבְחִים וְאוֹמְרִים הֵב הֵב, מִשׁוּם שֶׁהֵם מְצַד

וְאַחַת אֲזַכְרוֹת שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ, וְכִנְגְדִין עֲשָׂרִים וְאַחַת אֲזַכְרוֹת שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל יָד, שְׁכַלְן עוֹלוֹת אַרְבַּעִים וְשֵׁתִים, כְּנִגְד הַשֵּׁם שֶׁל מ"ב, כְּתָר הִיא י' עַל רֵאשׁ הַזֶּה, הַגּוּף שֶׁלוֹ ו', וְסִפְר תּוֹרָה הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת מַחֲסַד עַד יִסוּד, מְלָכוּת י' זַעִירָה, בּוֹה נַעֲשִׂית שְׁבִיעֵי יוֹם שַׁבַּת, וְהִיא אוֹת תְּפִלִּין, אוֹת שַׁבַּת, אוֹת בְּרִית, וְהוּא כְּתָר כְּהוֹנָה וְכְתָר מְלָכוּת. מְצַד הַיְמִין שְׁנַתְּנָה תּוֹרָה נְקִרָאת כְּתָר תּוֹרָה, וְיִמִּין הוּא הַכְּהֵן, מְצַדוֹ הוּא כְּתָר כְּהוֹנָה, וְהָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי הוּא מְלָךְ, וּמְצַד הַגְּבוּרָה בֵּית דִּין הַגְּדוֹל, יוֹצֵאת מִשָּׁם אֶשׁ וְשׁוֹרְפַת אוֹתוֹ, וְכִשְׁהַכְּהֵן יוֹצֵא בְּשָׁלוֹם מִן הַהִיכָל, בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְעוֹרְרוּ הַלְוִיִּים בְּנִגּוּן.

וְעוּד, יֵשׁ תְּקוּן חֲמִישִׁי בְּתַפְלָה, הַתְּפִלָּה הִיא כְּקַרְבָּן, כְּמוֹ שְׁבָאֲרוּהוּ הָרֵאשׁוֹנִים, תְּפִלוֹת כְּנִגְד תְּמִידִים תְּקִנּוּם. כֹּא וְרָאָה, הַקְּרַבְנוֹת הֵם מְאַרְבַּעָה מִינִים, שֶׁהֵם כְּנִגְד אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר אָדָם, שֶׁהֵם מְצִיִּירִים בְּכִסֵּא. יֵשׁ קְרַבָּן שֶׁהִיוּ מְקַרְבִּים יִשְׂרָאֵל, וְהַכְּהֵן הִיָּה מְקַרְבִּי אֵת הַקְּרַבָּן שֶׁלָּהֶם. הַקְּרַבָּן הָרֵאשׁוֹן - הַקְּרַבָּן שֶׁהִיָּה מְקַרְבִּי לְיְמִין, זֶה תְּפִלַּת הַשַּׁחְרִית, וְאָם הִיָּה זֹכִים, הִיָּה יוֹרֵד דִּיוּקְנָא שֶׁל אַרְיָ"ה וְהִיָּה מְקַבֵּל אֵת הַקְּרַבָּן, וְזֶה מִיכָא"ל שְׁדַרְגָּתוֹ חֲסֵד, הוּא הִיָּה מְקַבֵּל תְּפִלַּת שַׁחְרִית, וְאָם לָא זְכוּ, מַה כְּתוּב בְּקַרְבָּן? לְכָלֵב תִּשְׁלִיכוּן אוֹתוֹ, שְׁחוֹשֵׁב אוֹתוֹ כְּפִטְרָפָה, וּבִשְׁבִיל זֶה הִיָּה יוֹרֵד דְמוּת כְּלָב לְקַבֵּל אוֹתוֹ דוּרוּן וְהַקְּרַבָּן, וְזֶהוּ הַכְּלָב שֶׁאָמַר דּוּד, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הַצִּילָה מִחֲרִיב נַפְשִׁי מִיַּד כְּלָב יַחֲדַתִּי, וְכֹל מְלֹאכֵי חֲפֵלָה שֶׁהֵם כְּלָבִים, וְאוֹמְרִים הֵב הֵב, מִשׁוּם שֶׁהֵם מְצַד

הגיהנם, סם המות, שנאמר בה
לעלוקה שתי בנות הב הב.

הקרן השני - כנגד שו"ר,
שנאמר בו שור או כשב או עז
וגומר, וכנגדו תפלת מנחה,
שאמר עליה דוד, מצמיח חציר
לבהמה ועשב לעבודת האדם.
מה זה עשב? ע"ב ש', והם
שבעים ושנים שמות שהם
לבושים לשבעים ושנים שמות
עליונים, כמו העשב שהוא לבוש
לחטה, ומשום זה, להוציא לחם
מן הארץ, והינו לחם אבירים
אכל איש, וזהו הלחם של
התורה.

והעולם כל הקרבנות שחיטתן
בצפון, משום שמצפון תפתח
הרעה, (וזה יצר הרע. ומשום שלא יתה צריך
מנשמתך) שלא יסרד את נשמתך, האכילהו קרבן,
לקום בו אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא
השקהו מים, ואחר שהוא נוטל את דם הקרבן, לא
יטל משלך] שמשם, אותו ששופך
דם, מלחך אותו דם של בהמות,
ומשום זה לא צריך לכסות אותו
ממנו, לקום בו אם רעב שנאך
האכילהו לחם ואם צמא השקהו
מים. ואחר שהוא נוטל את הדם,
מקריבים את הקרבן למעלה,
שנאמר בו את קרבני לחמי
לאשי, וכנגד השור הוא חמור
נוצר. אם זכו, הרי השו"ר מקבל
את הקרבן, ואם לא, הרי חמור
נוצר, ומשום זה נאמר לא תחרש
בשור ובחמור יחדו. יחדו כלומר,
אל תגרם שיאכל החמור את
קרבן השור.

הקרן השלישי - של ערבית,
קרן העוף, שנאמר בהם שתי
תורים או שני בני יונה וגומר,
שאם זכו, הנש"ר של יעקב יורד

במשמרה תניינא דליליא, אינון צווחין ונבחיין
ואמרין הב הב, בגין דאינון מסטרא דגיהנם
סם המות, דאתמר ביה (משלי ל טו) לעלוקה שתי
בנות הב הב.

קרנא תניינא לקבל שו"ר, דאתמר
ביה (ויקרא כב כז) שור או כשב או עז
וגומר, ולקבליה צלותא דמנחה, דאמר דוד
עלה (תהלים קד יד) מצמיח חציר לבהמה ועשב
לעבודת האדם, מאי עשב, ע"ב ש', ואנון
ע"ב שמהן, דאינון לבושין לע"ב שמהן
עלאין, כגוונא דעשב דאיהו לבושא דחטה,
ובגין דא להוציא לחם מן הארץ, והיינו לחם
אבירים אכל איש (שם עח כ), ודא נהמא
דאורייתא.

והעולם כל קרבנין שחיטתן בצפון, בגין
דמצפון תפתח הרעה (ירמיה א יד), ס"א
ודא יצר הרע, ובגין דלא יתה צריך מנשמתא דילך) (ס"א דלא
יסריך נשמתא דילך האכילהו קרבנא, לקיימא ביה (משלי כה כא)
אם רעב שנאך האכילהו לחם, ואם צמא השקהו מים, ולבתר
דאיהו נוטל דמא דקרנא, לא יטול מדיך) דמתמן ההוא
דאושיד דמא, מלחך ההוא דמא דבעירן ובגין
דא לא צריך לכסאה לה מניה, לקיימא ביה
אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא
השקהו מים ולבתר דאיהו (דף טג ע"א) נטיל
דמא, קרבין קרבנא לעילא, דאתמר בה (במדבר
כח ב) את קרבני לחמי לאשי, ולקבליה דשור
איהו חמור נוצר, אם זכו הא שו"ר מקבל
קרנא, ואם לאו הא חמור נוצר, ובגין דא
אתמר (דברים כב י) לא תחרש בשור ובחמור
יחדו, יחדו כלומר לא תגרם דיאכל חמור
קרנא דשור.

קרנא תליתאה דערבית, קרבנא דעופין, דאתמר בהון (ויקרא ה ז) שתי
תורים או שני בני יונה וגומר, דאי זכו נש"ר א דיעקב נחית

לְקַבֵּל לֹוֹן, וְאִם לֹא נִשְׂרָא דְסִטְרָא דְמִסְאָבוּ
נִץ לְגַבֵּי יוֹנָה, וְכַפּוּם קִרְבְּנָא הָכִי יִתְרַבֵּי אוּ
יִתְזַעַר.

לְקַבֵּל אוֹתָם, וְאִם לֹא, הַנֶּשֶׁר שֶׁל
צַד הַטְּמֵאָה נִץ לְיוֹנָה, וְכַפִּי
הַקִּרְבָּן כִּן יִתְגַּדֵּל אוּ יִתְקַטֵּן.

הַקִּרְבָּן הַרְבִּיעִי - אָדָם, זֶהוּ
שֶׁמְקַבֵּל קִרְבָּן שֶׁל אֲדָ"ם, שֶׁהוּא
מִחֲשֶׁבָה שֶׁמְקַרֵּיב וּמִיחֵד הַכֹּל,
וְעַלֵּיו נֶאֱמַר אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם
וְגוֹמֵר, זֶהוּ שֶׁמְקַרֵּיב קִרְבָּן
לְיִהוָה, וְזוֹ הַתּוֹרָה, וּמִשּׁוּם זֶה
תִּקְנוּ בְּתַפְלָה לְשִׁמְעַ סֵּפֶר תּוֹרָה,
לְהִיּוֹת בּוֹ קִרְבָּן שֶׁלֶם בְּאָדָם,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם,
וּמִשּׁוּם זֶה, מִסִּיר אֲזַנּוֹ מִשְׁמֹעַ
תּוֹרָה גַם תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה.

קִרְבְּנָא רְבִיעָא אָדָם, הַאי אִיהוּ דְמְקַבֵּל
קִרְבְּנָא דְאָדָ"ם, דְאִיהוּ מִחֲשֶׁבָה
דְקַרֵּיב וּמִיחֵד כֹּלָא, וְעַלֵּיהּ אֲתַמֵּר (שם א ב) אָדָם
כִּי יִקְרִיב מִכֶּם וְגוֹמֵר, הַאי אִיהוּ דְמְקַרֵּב קִרְבָּן
לְיִהוָה, וְדָא אוּרִייתָא, וּבְגִין דָּא תִּקְיִנוּ
בְּצִלוֹתָא לְמִשְׁמַע בְּהַ סֵּפֶר תּוֹרָה, לְמַהוּי בֵּיה
קִרְבְּנָא שְׁלִים בְּאָדָם, דְאֲתַמֵּר בֵּיה (שם ט יד) זֹאת
הַתּוֹרָה אָדָם, וּבְגִין דָּא מִסִּיר אֲזַנּוֹ מִשְׁמֹעַ
תּוֹרָה גַם תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה (משלי כח ט).

וְכֹרֵ הַקִּרְבָּנוֹת הִלְלוּ רְמוּזִים
בְּגוֹפּוֹ שֶׁל הָאָדָם, מ"ח וּל"ב
וְרָא"ה, הֵם אַרְבֵּי"ה שׁו"ר נֶשֶׁר,
הַיְרִיכִים שֶׁלֵּהֶם כָּלֵב חֲמוּר נִץ,
טַחו"ל מְר"ה וְכַב"ד, שֶׁהֵם
מִשְׁחִיתֵי א"ף וְחַמ"ה. מִחֲשֶׁבָה
זֶה אָדָם. יֵשׁ מִחֲשֶׁבָה טוֹבָה שֶׁל
חַיּוֹת טוֹבוֹת, וְיֵשׁ מִחֲשֶׁבָה רָעָה
שֶׁל חַיּוֹת רָעוֹת, וּמִחֲשֶׁבָה טוֹבָה
הִיא אָדָם טוֹב, וּמִחֲשֶׁבָה רָעָה זֶה
אָדָם רָע, בְּלִיעֵל, אָדָם לְהַכֵּל
דְּמָה.

וְכֹרֵ קִרְבְּנִין אֲלִין רְמִיזִין בְּגוֹפָא דְבַר נֶשֶׁ,
מוֹח"א וְלִיב"א וְרִיא"ה, אִינוּן אַרְבֵּי"ה
שׁו"ר נֶשֶׁר, קְטְרוּגָא דְלְהוּן כָּלֵב חֲמוּר נִץ,
טַחו"ל מְר"ה וְכַב"ד, דְאִינוּן מִשְׁחִיתֵי א"ף
וְחַמ"ה, מִחֲשֶׁבָה דָּא אָדָם, אִית מִחֲשֶׁבָה טָבָא
דְחִיוּן טָבִין, וְאִית מִחֲשֶׁבָה בִישָׂא דְחִיוּן
בִישִׁין, וּמִחֲשֶׁבָה טָבָא אִיהוּ אָדָם טוֹב,
וּמִחֲשֶׁבָה בִישָׂא דָּא אָדָם רָע בְּלִיעֵל, אָדָם
לְהַכֵּל דְּמָה.

בְּנֵגֵד הַמ"ח הוּא הָאֲרִי"ה שִׁיּוּרֵד
לְאֶכֶל קִרְבָּנוֹת, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְנֵי
אַרְיֵה אֵל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם. הַל"ב
לְשִׁמְאֵל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְנֵי שׁו"ר
מִהַשְּׂמַאל לְאַרְבַּעַתָּם. רָא"ה זֶה
נֶשֶׁר, שֵׁישׁ לֵה כְּנָפִים שְׁפוּרְחַת
בְּהֵן, וְעַלֵּיהּ נֶאֱמַר וּפְנֵי נֶשֶׁר
לְאַרְבַּעַתָּם. הַמִּחֲשֶׁבָה שֶׁהוּא אָדָם
רוֹכֵב עַל כָּלָם, וְהֵם הַמְּרַכְּבָה
שְׁלוֹ, כְּסוּסִים לְבִנֵי הָאָדָם.

לְקַבֵּל מוֹח"א אִיהוּ אַרְיֵה דְנַחֲתֵי לְמִיכַל
קִרְבְּנִין, וְעַלֵּיהּ אֲתַמֵּר (יחזקאל א ו) וּפְנֵי
אַרְיֵה אֵל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם, לְב"א לְשִׁמְאֵל
וְעַלֵּיהּ אֲתַמֵּר וּפְנֵי שׁו"ר מִהַשְּׂמַאל לְאַרְבַּעַתָּם,
רִיא"ה דָּא נֶשֶׁר דְאִית לָהּ גְדַפִּין דְפִרְחַ בְּהוּן,
וְעַלֵּיהּ אֲתַמֵּר וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם, מִחֲשֶׁבָה
דְאִיהוּ אָדָם רְכִיב עַל כָּלָהוּן, וְאִינוּן מְרַכְּבָה
דִּילֵיהּ, כְּסוּסוּוֹן לְבִנֵי נֶשָׂא.

חַיּוֹת הַמַּח - עֲצָמוֹת בְּקִרְבָּן,
וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֲצָם אֵל עֲצָמוֹ.
חַיּוֹת הָרָאָה וְהַלֵּב - עוֹרְקִים,
קֶשֶׁר וְחַבּוּר, וְהַתְּנוּעָה שֶׁלֵּהֶם
הַרוּחַ שֶׁל כְּנָפֵי רָאָה, וְהוּא רוּחַ
אַלֵּהִי"ם מִרְחַפֵּת עַל פְּנֵי הַמַּיִם,

חַיִּילִין דְמוֹחָא גְרַמִּין בְּקִרְבְּנָא, וְתִקְרְבוּ
עֲצָמוֹת עֲצָם אֵל עֲצָמוֹ (יחזקאל לו
ו) חַיִּילִין דְרִיאָה וְדַלְבָּא עֲרֻקִין, קְשִׁירוּ

וְחַבּוּרָא, וְתְנוּעָה דְלְהוּן רוּחָא דְכְנָפֵי רִיאָה, וְאִיהוּ רוּחַ אֱלֹהִי"ם מִרְחַפֵּת

(שהוא המוח), משום שראה (שהראש) כלולה משניהם, כמו שעוף ממים וארץ, והם כלולים משניהם.

על המוח שורה ברכה, על הלב שורה קדושה, על הראה שורה היחוד, והמחשבה כלולה מכלם, והם: יברכך יהו"ה, יאר יהו"ה, ישא יהו"ה. יברכך במוח, יאר בלב, שם אור העינים, כמו שבארוה הלב רואה, ישא בראה, שהוא שלום, זהו שפתוב וישם לך שלום.

והם שמיע"ה רא"ה רי"ח. שמיע"ה במוח, והוא בהפוף חו"ם, ששורה בלחות וקיריות של המוח לחמם אותו, מצד הגבורה, והוא אריה מצד הגוף, שור מצד הנפש, שהם אש ומים, אש שכלית מים יסודית, רא"ה בלב, שהוא אש, רא"ה ארי"ה, מים שכלית לקרר אש יסודי של הלב, שלא ישרף את כל הגוף.

רי"ח בראה, שיוצא לחטם, עליו נאמר ויפח באפיו נשמת חיים, וראה היא מצד המוח קרירה, ומצד הלב יבשה, והוא חציו מים יסודית וחציו יבשה יסודית, בגלל זה שורה עליה רוח שכלית, שהוא חם ולח. חם לחמם את הקרירות, לח להרטיב את היבש, זה שכלי וזה יסודי.

דבור זה אדם, שפלול מפלם, מי מוציא אותו? מחשבה, ומשום אלו השכליים היו יורדים בקרבן להקריב קרבן וליחד הפל, ואלה הם בתחית המתים, שבהם יהיה הקדוש ברוך הוא מקרב עצם אל עצמו, וגידים ועורקים, פלם לחבר זה עם זה, ויקבלו אלו באלו,

על פני המים (בראשית א ב) (נ"א דאיהו מוחא), בגין דריאה (נ"א דרישא) פלילא מתרוייהו, פגוונא דעופא ממיא וארעא, ואינון פלילן מתרוייהו. על מוחא שריא ברכה, על לבא שריא קדושה, על ריאה שריא יחוד, מחשבה כלילא מפלהו, ואינון יברכך יהו"ה יאר יהו"ה ישא יהו"ה (במדבר כד 1), יברכך במוחא, יאר בלבא דתמן נהורא דעינין, כמה דאוקמוה הלב רואה, ישא בריאה דאיהו שלום, הדא הוא דכתיב וישם לך שלום.

ואינון שמיע"ה רא"ה ריח"א, שמיע"ה במוח, ואיהו בהפוכא חו"ם, דשריא בלחותא וקיריותא דמוחא לחממא ליה, מסטרא דגבורה, ואיהו אריה מסטרא דגופא, שור מסטרא דנפשא, דאינון אש ומים, אש שכלית מים יסודית, רא"ה בלב"א, דאיהו אש, רא"ה ארי"ה, מים שכלית לקררא אש יסודי דלבא, דלא יוקיד כל גופא.

ריחא בריאה דנפיק לחוטמא, עליה אתמר (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים, וריאה איהי מסטרא דמוחא קרירא, ומסטרא דלבא יבישה, ואיהו חציו מים יסודית, וחציו יבשה יסודית, בגין דא שריא עליה רוחא שכלית, דאיהו חם ולח, חם לחממא קרירותא, לח לרטבא יבשותא, דא שכלי ודא יסודי.

דבור דא אדם, דפליל מפלהו, ומאן אפיק ליה מחשבה, ובגין אלין שכליים הוו נחתין בקרבנא לקרבא קרבנא וליחדא כלא, ואלין אינון בתחית המתים, דבהון יהא קודשא בריך הוא מקרב עצם אל עצמו, וגידין וערקין פלהון לחברא דא בדא, ויקבלון אלין באלין.

וּמְשַׁלְבִין אֵלַיִן בְּאֵלַיִן, הֲדָא הוּא דְכִתְיב (שמות) ליה) מְקַבֵּילַת הַלְלָאֵת וְגוֹמֵר, בְּהָהוּא זְמַנָּא יְהִיא חֲדוּהָ וְנִגְוֵנָא, בְּקָרִיבוּ דְלַהוּן.

וּמְשַׁלְבִים אֵלָיו בְּאֵלָיו, זֶהוּ שְׁכִתּוּב מְקַבֵּילַת הַלְלָאֵת וְגוֹמֵר. בְּאוֹתוֹ זְמַן תְּהִיָּה שְׂמֻחָה וְנִגְוֵן בְּקָרוּב שְׁלָהֶם.

תקון עשרים ושנים

תקונא עשרין ותריין

(דף טג ע"ב)

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם, בְּרֵאשִׁית חַד אִיהוּ דְלָא אֲתַגְלִיֵּיא, וּבְרָא תְרִין, תְרִין אֵינוֹן, וְאֵינוֹן ב', וְאֵינוֹן תְרִין עֲלִמִין סְתִימִין, וּבִמְהָ בְרָא לֹון בְּנִקּוּדָא חֲדָא סְתִימָא, רֵאשִׁית אֲתַקְרִי, וְעֵלְהָ אֲתַמֵּר (תהלים קד כד) כְּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, וְתִרִין עֲלִמִין סְתִימִין לֹא הוּוּ אֲתַגְלִיֵּין, עַד דְעֵבִיד לֹון תְרִין לְבוּשִׁין, וּמֵאִי נִינְהוּ אֵת הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, אֵת הַשְּׁמַיִם לְבוּשָא לְעֵלְמָא עֵלְאָה דְאֲתַבְרִי בְּנִקּוּדָה עֵלְאָה, וְאֵת הָאָרֶץ לְבוּשָא לְעֵלְמָא תַתְאָה דְאֲתַבְרִי בְּאֱלֹהִי"ם דְאִיְהִי אִימָא עֵלְאָה.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם, בְּרֵאשִׁית אַחַד הוּא שְׁלֹא הִתְגַּלְהָ, וּבְרָא שְׁנַיִם, שְׁנַיִם הֵם, וְהֵם ב', וְהֵם שְׁנַיִ עוֹלָמוֹת נְסֻתָרִים, וּבִמְהָ בְרָא אוֹתָם? בְּנִקּוּדָה נְסֻתָרַת אַחַת שְׁנִקְרֵאת רֵאשִׁית, וְעֵלְהָ נֵאמֵר כְּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, וְשְׁנַיִ עוֹלָמוֹת נְסֻתָרִים לֹא הִיוּ מִתְגַּלִּים, עַד שְׁעֵשָׂה לְהֵם שְׁנַיִ לְבוּשִׁים, וּמְהָם? אֵת הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. אֵת הַשְּׁמַיִם, לְבוּשָ לְעוֹלָם הָעֵלְיוֹן, שְׁנִבְרָא בְּנִקּוּדָה הָעֵלְיוֹנָה, וְאֵת הָאָרֶץ, לְבוּשָ לְעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, שְׁנִבְרָא בְּאֱלֹהִי"ם, שְׁהִיא הָאֵם הָעֵלְיוֹנָה.

י' רֵאשִׁית אֲתַקְרִי וְאִיהוּ אַבָּא דְכֻלָּא, ה' אֱלֹהִי"ם וְאִיְהִי אִמָּא דְכֻלָּא אִם כָּל חֵי, וְחֻכְמָה דְאִיהוּ אַבָּא לֹא אֲשַׁתְּמוּדַע אֱלָא בְּבִינָה דְאִיְהִי אֱלֹהִי"ם, וְתַמָּן י"ה אַבָּא וְאִימָא כְּחֲדָא, תְרִין עֲלִמִין סְתִימִין, ו"ה אֵינוֹן תְרִין בְּנִין, וְאֵינוֹן עֲלִמָּא דִין וְעֵלְמָא דְאֲתִי, ו' עֲלִמָּא דְאֲתִי דְאִיהוּ עֲלִמָּא אַרִיכָא, ה' עֲלִמָּא דִין דְלֹאוּ אִיהוּ אַרִיךְ.

י' נִקְרָא רֵאשִׁית, וְהִיא אֵב לְכָל, ה' אֱלֹהִי"ם, וְהִיא אִם שְׁל הַפֶּל, אִם כָּל חֵי, וְהַחֻכְמָה, שְׁהִיא אֵב, לֹא נִודַעַת אֱלָא בְּבִינָה שְׁהִיא אֱלֹהִי"ם, וְשֵׁם י"ה אַבָּא וְאִמָּא כְּאַחַד, שְׁנַיִ עוֹלָמוֹת נְסֻתָרִים, ו"ה הֵם שְׁנַיִ בְּנִים, וְהֵם הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. ו' הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁהוּא עוֹלָם אַרְךְ, ה' הָעוֹלָם הַזֶּה, שְׁאֵינוּ אַרְךְ.

ב' תְרִין הֵיכְלִין לְתִרִין אֲתוּוֹן דְאֵינוֹן י"ה, וְעֵלְהָ אֲתַמֵּר (איוב כח יג) אֱלֹהִי"ם הֵבִין דְרַפְּהָ וְהוּא יָדַע אֵת מְקוּמָהּ, וּמֵאִי נִינְהוּ ב' הֵיכְלִין אֵלַיִן, אֱלָא חַד אִיהוּ אֱהִי"ה, וְתַנְיִינָא אַדְנִי, וְתַרְוֵיהוּ אֵינוֹן פְּנוּיִין לְתִרִין אֲתוּוֹן י"ה אַבָּא וְאִימָא, וְהַכִּי סְלִיק חוּשְׁבֵן אֱהִי"ה אַדְנִי" (ס"א וְחוּשְׁבֵן אֱלֹהִי"ם) לְחוּשְׁבֵן פְּנוּי"י, וּבִהּ גְנִיזִין אַבָּא וְאִימָא, וְדָא אִיהוּ הַנְּסֻתָרוֹת לִיהוּ"ה אֱלֹהִינּוּ

ב' שְׁנַיִ הֵיכְלוֹת לְשְׁתֵי אוֹתִיוֹת שְׁהֵן י"ה, וְעֵלְיוֹ נֵאמֵר אֱלֹהִי"ם הֵבִין דְרַפְּהָ וְהוּא יָדַע אֵת מְקוּמָהּ. וּמִי הֵם ב' הֵיכְלוֹת הַלְלוּ? אֱלָא אַחַד הוּא אֱהִי"ה, וְהַשְּׁנַיִ אַדְנִי, וְשְׁנֵיהֶם הֵם פְּנוּיִים לְשְׁתֵי אוֹתִיוֹת י"ה, אֵב וְאִם, וְכַךְ עוֹלָה חֻשְׁבוֹן אֱהִי"ה אַדְנִי" (חֻשְׁבוֹן אֱלֹהִי"ם) לְחוּשְׁבוֹן פְּנוּי"י, וּבִהּ גְנִוּזִים הָאֵב וְהָאִם, וְזֶהוּ הַנְּסֻתָרַת לִיהוּ"ה אֱלֹהִינּוּ, י"ה, וְאֵלָיו הֵם סְתָרִים

גְנִיזִין אַבָּא וְאִימָא, וְדָא אִיהוּ הַנְּסֻתָרוֹת לִיהוּ"ה אֱלֹהִינּוּ (דברים כט כח) י"ה,

תפלה קדם למוזר הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגברתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למונדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.
וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בעשי"ת וְלְעָלְמָא
מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מֵאן דְּעִסְקִין בְּאוּרִיתָא דִּי בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרוּקְנָא מִן קַדָּם אַבּוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלִינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלִינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. ⁽¹²⁸⁾ בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ⁽¹²⁸⁾ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ⁽¹²⁸⁾ לְעָלְמָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְּעִסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר,
יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קַדָּם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה
וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלִינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾

ספר

תיקוני הזהר

דף היומי
מנוקד

ספר

תיקוני
זהר

דף היומי
מנוקד

א

מחולק ל-354
ימות השנה

חלק א'
תשרי- אדר

מחולק

ל-354

ימות השנה

חלק א'
תשרי- אדר

ספר

תיקוני הזהר

דף היומי
מנוקד

מחולק ל-354

ימות השנה

חלק א'
תשרי- אדר